

ADVENTISTIČNI PREGLED 2022

Molitveni teden

**Molitveni
teden**

**Kaj pomeni
biti učenec?**
stran 6

**Živeti kot
učenec**
stran 10

**Cena tega,
da sem
učenec**
stran 16

Vzgoja
učencev

Molitveni teden

3 Prva sobota

Šel bom pridobivat učence

Ted N. C. Wilson

6 Nedelja

Kaj pomeni biti učenec?

Glenn Townend

8 Ponedeljek

Rasti kot Jezusov učenec

S. Joseph Kidder

10 Torek

Živeti kot učenec

Joel Okindoh

12 Sreda

Narediti učence

Tara VinCross

16 Četrtek

Cena tega, da sem učenec

Anna Galeniece

18 Petek

Veseli je biti učenec

Dwain N. Esmond

20 Druga sobota

Dokaz pravega učenčevstva

Ellen G. White

23 Snov za otroke

Šel bom

Charles Mills

Fotografija na naslovnici: Pearl / Lightstock

Uvod

Pred približno 2000 leti je Jezus na obali galilejskega jezera dva ribiča povabil: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi« (Mt 4,19). »In ona dva sta takoj pustila čoln /.../ ter šla za njim« (vrstica 22). Zaradi časa, ki sta ga preživljala z Jezusom, se je njuno življenje za vedno spremenilo.

Jezus tudi danes vabi ljudi, naj postanejo njegovi učenci. Učenec postanemo tako, da začnemo hoditi

za njim – da ob branju Svetega pisma in molitvi preživljamo čas z njim ter posnemamo njegov zgled. Medtem ko prebiramo strani Svetega pisma, lahko tudi mi sedimo ob Jezusovih nogah in poslušamo njegove nauke. Opazujemo lahko, kako zdravi slepega in hrome. Vidimo lahko, s kakšno gorečnostjo čisti tempelj in s kakšno nežnostjo blagoslavlja otroke. Opazujemo ga, kako svojim sovražnikom izkazuje ljubezen in kako vodi svoje prijatelje. Kakor prvi učenci smo tudi mi deležni njegovih globokih napotkov. Z zanimanjem opazujemo zadnje prizore njegovega življenja na zemlji. Radostni zaradi njegovega vstajenja se skupaj z učencema podamo proti Emavsu, ko Jezus začne z Mojzesom in vsemi preroki ter razlaga, kar je napisano o njem v vseh Pismih (Lk 24,27).

Ko se družimo z Jezusom (Apd 4,13), smo se pripravljeni odzvati njegovemu vabilu: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28,19–20).

Vabim vas, da med tem molitvenim tednom preživite poseben čas z Jezusom, ko bomo skupaj raziskovali, kaj pomeni hoditi za njim.

Ted N. C. Wilson, predsednik Generalne konference Krščanske adventistične cerkve

Ker verjamemo v moč molitve, vas vabimo, da nam pošljete svoje prošnje za molitev; za vas bomo molili vsako sredo zjutraj na tedenskem molitvenem srečanju našega osebja. Svoje prošnje nam pošljite na prayer@adventistworld.org. Molite za nas, ko skupaj delamo za napredek Božjega kraljestva.

Prva sobota

Šel bom pridobivat učence

Učenstvo in
poslanstvo
cerkve

TED N. C. WILSON

Pred več kot 2000 leti se je spomladi na pobočju gore v Galileji vstali Kristus sestal z učenci in s stotinami svojih sledilcev, da bi jim dal pomembna navodila, kako nadaljevati poslanstvo, ki ga je začel – pridobivati ljudi za nebeško kraljestvo. Za mnoge je bila to edina priložnost, da svojega vstalega Gospoda vidijo in slišijo neposredno.

»Sam Kristus je pred smrtjo določil čas in kraj tega srečanja. Angel ob grobu je učence spomnil na njegovo obljubo, da se bo z njimi srečal v Galileji. Ta obljuba je bila ponovljena vernikom, ki so se v pashalnem tednu zbrali v Jeruzalemu, po njih pa mnogim osamljenim, ki so objokovali Gospodovo smrt. Vsi so se z napetim pričakovanjem veselili tega pogovora.«¹

**Biti Jezusov
učenec je najvišja
poklicanost.
Preprosto
povedano, cilj
vsakega pravega
učenca je biti
podoben
Jezusu.**

Ko se je skupina zbrala na pobočju Galileje, se je med njimi nenadoma pojavil Jezus. S strahospoštovanjem so poslušali, ko je spregovoril o znamenitem naročilu, ki je zapisano v Evangeliju po Mateju 28,18–20: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

**ZAČETEK CERKVENEGA
POSŁANSTVA**

Približno tri leta pred tem se je na pobočju Galileje zgodil še en pomembni dogodek. Navdihnjeni spisi pravijo: »S posvetitvijo dvanajstih je bil storjen prvi korak pri organiziranju cerkve, ki bo po

Kristusovem odhodu nadaljevala njegovo delo na zemlji. O tej posvetitvi je zapisano: »Nato je šel na goro in poklical k sebi, katere je sam hotel. In odšli so k njemu. Postavil jih je dvanajst, ki jih je imenoval tudi apostole, da bi bili z njim in bi jih pošiljal oznanjati« (Mr 3,13.14).«²

Teh dvanajst učencev je imelo prednost vsak dan slediti Jezusu, poslušati njegove nauke, opazovati njegova dela in se učiti od njega. »Tri leta in pol so učenci dobivali nauke od največjega Učitelja, ki ga je svet kdaj poznal. Kristus jih je z osebnim stikom in druženjem pripravljali za njegovo službo. Dan za dnem so hodili in se pogovarjali z njim. [...] Učencem ni ukazoval, naj naredijo to ali ono, temveč jim je dejal: »Pojdite za menoj.«³

Učenci naj bi nato kot Kristusove priče šli oznanjati, kar so videli in slišali od njega. Usposabljali in izobraževali naj bi druge ter jih pošiljali oznanjati evangelij. Za to delo jim je bila dana moč Svetega Duha.

POZIV VSEM VERNIKOM

Zdaj je na pobočju gore vstali Kristus znova oznanjal evangelij, a ne le tistim, ki jih je imenoval za voditelje svoje cerkve,⁴ temveč vsem vernikom.

Ko je dvignil njihov pogled proti nebu, je naznanil, da je njegovo delo na zemlji dopolnjeno in da se vrača k svojemu Očetu, ki je v nebesih. Sledilcem je zagotovil, da mu je »dana [...] vsa oblast v nebesih in na zemlji«. Začrtal je poslanstvo svoje cerkve, ga opisal v luči učenstva in jim naročil, naj krščujejo »v ime Očeta, Sina in Svetega Duha« ter učijo to, kar jim je zapovedal (Mt 28,20).

Biti Jezusov učenec je najvišja poklicanost. Preprosto povedano, cilj vsakega pravega učenca je biti podoben Jezusu. »Učenec ni nad

učiteljem. Toda vsak, ki bo izučen, bo kakor njegov učitelj,« je rekel v pridigi na gori (Lk 6,40).

Ta poziv k učenstvu, to cerkveno poslanstvo, je daljnosežno in zajema vse narode. Čeprav se je na stotinam sledilcev, ki so sedeli na tistem galilejskem hribu, to razodetje zdelo presenetljivo, je Jezus med svojim delovanjem na zemlji že pokazal, da evangelij ni namenjen le Judom. Služil je Samaritanom, Rimljanom in drugim poganom, kot so bili Sirofeničanka in Grki, ki so prišli k njemu med praznikom.

SVETO DELO

Po prejetju Kristusovega naročila so njegovi sledilci najprej oznanjevali tistim, ki so jim bili najbližji – sorodnikom, prijateljem, sosedom in širše. Ena takšnih predanih učencev je bila Tabita, znana tudi kot Gazela (gr. Dorcas).

»Bila je plemenita Jezusova učenka. Za njeno življenje je bila značilna dobrotelost, prijaznost do ubogih in trpečih ter gorečnost za resnico. Njena smrt je bila velika izguba; zgodnja cerkev ni dobro shajala brez njenih plemenitih prizadevanj.«⁵ Njeno učenstvo je odigralo tako pomembno vlogo v poslanstvu zgodnje cerkve, da je Bog, ko je umrla, po apostolu Petru naredil čudež in jo obudil v življenje (glejte Apd 9,36–42).

Ko je cerkev še naprej rastla, so se Kristusovi sledilci začeli zavedati, kako obširna je njihova poklicanost. Pavel je o tem govoril možem iz Aten na Areopagu: »Iz enega je ustvaril ves človeški rod, da bi napolnil vse obličje zemlje in ljudem odmeril čase in meje bivanja, da bi Boga iskali in se morda do njega dotipali in ga našli, saj ni daleč od nikogar izmed nas« (Apd 17,26.27).

Skozi stoletja je Bog vodil svojo cerkev, ko se je njegovo sporočilo prenašalo od učenca do učenca, včasih celo za ceno njihovega življenja, ko so pridobivali druge s poučevanjem Božje besede, krščevanjem v ime Očeta, Sina in Svetega Duha ter mentorstvom, kakor je to delal Jezus.

NAŠA PREDNOST

Kakšna prednost je biti del tega velikega naročila in podati zadnje glasno svarilo svetu ter oznanjati večni evangelij v kontekstu sporočil treh angelov iz Razodetja 14! Ellen White je veliko naročilo na jasen in mogočen način povezala s sporočilom treh angelov:

»Adventisti sedmega dne so bili na poseben način postavljeni za stražarje in nosilce luči. Zaupano jim je bilo zadnje opozorilo za propadajoči svet. Nanje sije čudovita luč Božje besede. Dano jim je bilo delo najresnejšega pomena – oznaniti sporočilo prvega, drugega in tretjega angela. Nobeno delo ni večjega pomena. Ničemu drugemu ne smemo dovoliti, da prevzame našo pozornost.

Prejeli smo najresnejše resnice, ki so bile kdaj zaupane smrtnikom, da jih oznanimo svetu. Oznanjevanje teh resnic naj bo naše delo. Svet je treba posvariti, Božje ljudstvo pa mora ostati zvesto temu, kar mu je bilo zaupano. [...]

Bodimo posvečeni posredniki, po katerih bo nebeško življenje pritekalo k drugim! Sveti Duh mora oživljati in prežemati celotno cerkev ter očiščevati in utrjevati srca. Ti, ki so bili s krstom pokopani s Kristusom, bodo vstali v novo življenje in živo predstavljali Kristusovo življenje. Zaupana nam je sveta dolžnost. [...] Posvečeni smo za delo oznanjevanja evangelija odrešitve. Nebeška popolnost mora biti vaša moč.«⁶

PRIDOBIVANJE UČENCEV JE PROCES

Pridobivanje učencev zajema več kot le niz evangelizacijskih srečanj, ki seveda niso nepomembna. Je več kot hranjenje brezdomcev, čiščenje soseske, organiziranje zdravstvenega sejma ali nudenje svetopisemskih proučevanj, ne glede na to, kako pomembne so te dejavnosti.

Prvi korak v procesu učenstva je, da sami postanemo učenci. »Proučevati moramo Zgled in postati podobni Jezusu, ki je bil krotkega in ponižnega srca, čist in neomadeževan.«⁷ To delamo tako, da z njim vsak dan preživljamo čas – proučujemo njegovo besedo, razmišljamo o njenem pomenu, se z Jezusom pogovarjamo v molitvi, mu po njegovi moči predamo vse in smo poslušni njegovim zapovedim. Kristusova milost je preobrazljajoča moč, ki nas iz poslušalcev spreminja v izvrševalce Božje besede.

Naslednji korak, kakor je razodet v življenju prvih učencev, je, da drugim povemo, kaj smo izkusili – to, kar smo videli in slišali med hojo z Jezusom – ter jih povabimo, da okusijo in vidijo, »kako dober je Gospod« (Ps 34,9). Po tem ko mu bodo s krstom predali svoje življenje, bodo še vedno potrebovali mentorstvo bolj izkušenih učencev.

Oddelek za sobotno šolo in osebno služenje pri Generalni konferenci je pripravil čudovito gradivo, v katerem je opisan celotni proces učenstva in mentorstva. Ta praktična in jedrnata knjiga z naslovom Priročnik za učenstvo: Gradivo za vernike Krščanske adventistične cerkve bo velik blagoslov novim in dolgoletnim vernikom (do zdaj je prevedena v 30 jezikov).

Uresničevanje cerkvenega poslanstva kakor v novozaveznem

času tudi danes vključuje vsakogar – ne le pastorej, evangelistov in drugih vodij. Bog vabi vse nas, da po njegovi moči postanemo Kristusovi učenci in nato zanj pridobivamo učence. Jezus prihaja! Vključite se! ☺

- 1 Ellen G. White, *Jezusovo življenje* (Ljubljana: Logos, 2020), str. 717.
- 2 Ellen G. White, *Dejanja apostolov* (Ljubljana: Znamenja časa, 1999), str. 15.
- 3 *Ibid.*, str. 14.
- 4 *Ibid.*, str. 14.
- 5 Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy* (Battle Creek, Mich.: Seventh-day Adventist Pub. Assn., 1878), 3, str. 323.
- 6 Ellen G. White, *Testimonies for the Church 9* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), str. 19, 20.
- 7 Ellen G. White, *Signs of the Times*, 20. april 1891.

Ted N. C. Wilson je predsednik svetovne Krščanske adventistične cerkve. Dodatni članki in razlage so dostopni na predsednikovem profilu na Twitterju (@pastortedwilson) in Facebooku: (@Pastor Ted Wilson).

Vprašanja za razmislek

1. Kako lahko daš osebni čas s Kristusom na prvo mesto, da bi spoznal njegov glas in navodila za svoje življenje? Ali si bolj podoben Gazeli, ki tiho služi drugim, ali Pavlu, ki pogumno oznanja resnico?
2. Ali je v tvoji krajevni cerkvi kdo, s komer se lahko zbližas ter mu zagotoviš podporo in spodbudo pri njegovi hoji s Kristusom?

Kaj pomeni biti učenec?

V Evangeliju po Marku je zapisana ta znana, a edinstvena zgodba: »Prispeli so v Betsajdo in pripeljali so mu slepega ter ga prosili, da bi se ga dotaknil. Prijel je slepega za roko in ga povedel iz vasi. Nato mu je s slino omočil oči, položil nanj roke in ga vprašal: »Vidiš kaj?« Ta se je ozrl kvišku in rekel: »Vidim ljudi, kakor da bi okrog hodila drevesa.« Nato mu je ponovno položil roke na oči in slepi je spregledal. Ozdravel je in vse razločno videl« (Mr 8,22–25).

V vsakem drugem poročilu o ozdravljenju je Jezus ozdravil z enim dotikom ali enim ukazom. Zakaj sta bili potrebni še dve dejanji, preden je bil človek ozdravljen?

Razmislite o zaporedju zgodb v Evangeliju po Marku 8. Pred tem dogodkom je Jezus čudežno nahranil več kot 4000 mož, vendar so farizeji še vedno hoteli znamenje. V odgovor je Jezus učence posvaril pred farizejskim »kvasom«, pri čemer je simbolično mislil na njihovo pomanjkanje vere (vrstice od 1 do 21). Potem ko je slepemu vrnil vid, je učencem postavil zadnje vprašanje vere: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« (vrstica 29). Ozadje te zgodbe je vera. Pozorni bodite na to, da so slepca k Jezusu pripeljali drugi. Ti ljudje, ne slepec, so verovali v Jezusa.

Kot desetletni deček sem opazoval varjenje, čeprav mi je bilo to prepovedano. Posledično sem za kratek čas oslepel. Ko sem se naslednjega jutra zbudil, ničesar nisem videl. Bilo je zastrašujoče. Zanesi sem se moral na družino, da me bo nahranila, umila, oblekla in me vodila. Zaupati sem jim moral, da bodo oni moje oči.

Podobno je slepi možki začel zaupati Jezusu, da bo On njegove oči, potem ko ga je prijel za roko in ga povedel iz vasi. Jezus je slepemu s slino omočil oči in ga vprašal: »Vidiš kaj?« Moški mu je odgovoril: »Vidim ljudi, kakor da bi okrog hodila drevesa.« Njegova vera v Jezusa je zrastle. Na koncu, ko je Jezus svoje roke položil na njegove oči in je jasno videl, je bila njegova vera v Jezusa kot osebo, zdravnika in tistega, ki spreminja življenje, popolna. To je bil postopek razvijanja zaupanja. Jezus je človeka z malo ali nič vere vodil do točke zaupanja in mu s tem povrnil življenje.

UČITI SE POSTATI UČENEC

Tako Jezus ravna z vsakim od nas. Ve, kje se nahajamo na svoji poti vere. Četudi naša vera ni močna, a smo voljni, nas lahko vodi in nam da prave dokaze za razvoj zaupanja in vere vanj ter za obnovo našega življenja. To pomeni biti Jezusov učenec. Beseda, ki je v Novi zavezi prevedena z »učenec«, je *mathetes* in izhaja iz grškega glagola »učiti se«. Jezusov učenec je torej oseba, ki se uči, da bi razvila zaupanje in vero vanj ter bila po njem prenovljena.

Ta postopek je upoštevalo dvanajst Jezusovih učencev. Jezus jih je izbral, da bi bili z njim, in jih nato poslal oznanjat (Mr 3,13–15). Ko so preživljali čas z njim, so se naučili, da mu zaupajo. Videli so, kako je z drugimi ravnal dostojanstveno, sočutno in iskreno – z otroki, tujci, gobavci, pismouki, ženskami, tistimi, ki so iskali pomoč, in tistimi, ki so želeli škodovati. Po določenem času z Jezusom so bili »poslani«, da bi delali to, kar je delal On, in posredovali, pomagali pri odnosih, boleznih, invalidnosti in smrti.

“Učenec je oseba, ki v vseh pogledih postaja podobna Jezusu.”

Poučevali naj bi o odpuščanju, požrtvovalnosti in spremembi srca, ne pa o zunanjem upoštevanju pravil. Tako kot On naj bi služili ljudem in jih usmerjali s ponižnim srcem, ne z egom. Osredotočeni naj bi bili na prirojeno vrednost in potencial vsakega človeka. Naposled so zaradi Jezusovega poučevanja in mentorstva vsi učenci razen enega postali vodje množičnega gibanja za pridobivanje učencev.

OSEBNO UČENSTVO JE PROCES

Proces učenja je za nas skoraj enak, kakor je bil za Jezusove učence. Ko načrtno preživljamo čas z Jezusom – z načrtno navado branja Svetega pisma in premišljevanja o prebranjem, s pogovori in poslušanjem Boga, preživljanjem časa v naravi, počivanjem ob sobotah, hvaležnostjo itd., razvijamo navade razmišljanja, verovanja

in delovanja, s katerimi gradimo zaupanje in vero v Jezusa. Ko naš odnos z njim raste in ponotranjimo misel, da je Bog ljubezen, se naučimo ljubiti Boga, druge in sebe (Mr 12,30–33). Ellen White je zapisala: »Vaša prednost je stalno rasti v milosti, napredovati v spoznanju in Božji ljubezni, če boste ohranili skladno občestvo s Kristusom.«¹

Tako kot prvih dvanajst učencev se tudi mi zaradi časa, ki ga preživljamo z Jezusom, spreminjamo v njegovo podobo. Toda čeprav to delo Božje milosti morda še ni dokončano, smo tudi mi »poslani«, da s sočutjem, resnico in pogumom odražamo Jezusov značaj. Zanj živimo doma, v šoli, v službi in skupnosti, da bi tam dosegli spremembe.

Naslednja zgodba s Papue Nove Gvineje ponazarja proces, o katerem smo govorili. Dve starešini cerkve v mestu Madang sta opazili, da narašča število brezposelnih mladih moških s srednješolsko izobrazbo; v tem območju je naraščal tudi kriminal. Verniki so se odločili, da »madangskim fantom z ulice« enkrat tedensko priskrbijo hrano. Cerkev ni povezala le hrana, ampak skrb. Po kratkem času so fante vprašali, ali bi se želeli pridružiti skupini, ki bere Sveto pismo. Fantom so priskrbeli Evangelij po Marku in Luku ter Apostolska dela, skupaj z nekaj osnovnimi vprašanji za samospoznavanje. Zaradi medsebojnega druženja so verniki razvili globlje sočutje in boljšo vizijo. V mestu je bilo manj kriminala in nekateri fantje z ulice so postali Jezusovi učenci.

ZAKLJUČEK

Slogan Južnopacifiške divizije je: »Učenec je oseba, ki v vseh pogledih postaja podobna Jezusu« (Ef 4,15). Zavedamo se, da so vsi

Jezusovi učenci »delo v nastajanju«, saj je postati podoben njemu cilj, »ki ne bo dokončan v tem življenju, temveč se bo nadaljeval v življenju, ki pride«.² Nekateri imajo stalne izzive s potrpežljivostjo, z vračanjem desetine, z jezikom, z zdravim prehranjevanjem, obnašanjem ...

Vendar ne smemo obsojati drug drugega, temveč se moramo ljubiti, spodbujati in izgrajevati (1 Tes 5,11). ☺

¹ Ellen G. White, *Osupljiva Božja milost* (Ljubljana: Logos, 2019), str. 293.

² Ellen G. White, *Vzgoja* (Ljubljana: Logos, 2018), str. 16.

Glenn Townend je predsednik Južno-pacifiškega področja Krščanske adventistične cerkve s sedežem v Sydneyju v Avstraliji.

Vprašanja za razmislek

1. Opišite izkušnjo, ko vam je Jezus pomagal razviti večje zaupanje in vero vanj.
2. Katere duhovne navade so vam pomagale preživljati čas z Jezusom? Katere pa so se izkazale za večji izziv in zakaj?
3. Kaj vam je všeč pri vaši hoji z Jezusom? Kako drugi vedo, da sledite Jezusu?
4. Ali ste kdaj imeli izkušnjo, da ste »bili poslani« – v svojem domu, šoli, službi in skupnosti – da bi blagoslovljali druge?

Iz Svetega pisma vemo, da je rast v Jezusu ključnega pomena. To se zgodi, ko beremo Sveto pismo, molimo, častimo in hvalimo Boga, se družimo z verniki, dosegamo svet s služenjem in oznanjevanjem ter doživljamo izkušnje Božje navzočnosti (Apd 2,42–47; 4,32–36).

NAJPOGOSTEJŠA BOŽJA OBLJUBA

V Stari in Novi zavezi Bog pogosto pravi: »Jaz bom s teboj.« To je najpogostejša obljuba. Na začetku je bil z Adamom in Evo v Edenu (1 Mz 2,4–3,24). Dal nam je soboto, ker želi z nami preživeti en cel dan v tednu (1 Mz 2,1–3). Izraelcem je dal navodila, da mu postavijo svetišče kot simbol njegove prisotnosti med njimi (2 Mz 25,8).

Največja resničnost Božje navzočnosti med nami je Jezus. Tudi njegovo ime, Emanuel, oznanja, da je Bog z nami (Mt 1,23; Iz 7,14). Preden se je povzpел v nebesa, je obljubil, da bo vedno z nami, celo do samega konca (Mt 28,20). Dal nam je Svetega Duha, da ostane z nami in v nas za vedno (Jn 14,16.17). Vrhunec vseh časov bo po Jezusovem drugem prihodu za vedno živeti z njim (Raz 21,3).

Rasti kot Jezusov učenec

Izkusiti njegovo prisotnost

Bog je ves čas z nami. Morda ne čutimo njegove prisotnosti, toda to je ne naredi nič manj resnične. »Gospod hodi pred teboj; on bo s teboj; ne bo te pustil samega in ne bo te zapustil. Nikar se ne boj in se ne pláši!« (5 Mz 31,8). To nam Bog obljublja tudi danes.

Kaj pomeni izkusiti Boga z nami?

SMO LJUBLJENI

Na nedavnem letu iz Houstona v Chicago sem sedel poleg direktorja podjetja za informacijsko tehnologijo. Prepotoval je ves svet in bil pogosto zdoma. Svojo družino je neizmerno pogrešal; imel je posebno telefonsko številko, na katero ga je klicala samo družina. Na zaslonu se mu je običajno izpisalo, kdo kliče, a njegova družina ga je lahko poklicala kadar koli, vedoč, da se bo oglasil. »Noben glas ne zveni lepše od glasu moje žene in otrok,« mi je povedal. »Prekinil bom vse, kar delam, in se oglasil, ko me pokličejo.«

Najin pogovor me je spomnil, da imam tudi sam direktno povezavo s svojim nebeškim Očetom. »Gospod je blizu vsem, ki ga kličejo, vsem, ki ga kličejo v zvestobi« (Ps 145,18). Nikoli ne čuti, kot da ga prekinjam, ko v molitvi prihajam k njemu. Ko sem bolan ali malodušen, me želi potolažiti ali usmeri druge ljudi, da me potolažijo v njegovem imenu. Ko sem navdušen, ga lahko pokličem. Z Bogom imam osebno povezavo.

Za Ellen White je bila največja resničnost Božje ljubezni njegova

prisotnost. »Odkar je Jezus prišel prebivat med nas, vemo, da Bog pozna naše skušnjave in sočustvuje z našimi bridkostmi. Vsak Adamov sin in hči lahko razume, da je naš Stvarnik prijatelj grešnikov. Kajti v vsakem nauku milosti, v vsaki veseli obljubi, v vsakem dejanju ljubezni, v vsaki božanski privlačnosti, predstavljeni v Zveličarjevem življenju na zemlji, vidimo »Boga z nami«.«¹

NIKOLI NISMO SAMI

Božja prisotnost se kaže na način, ki ga potrebujemo. Za siroto je Bog večni Oče (Iz 9,5). Za novorojenega otroka je On sočutna Mati (Iz 49,15). Za osamljene je Spremljevalec, ki je vedno z nami (Ps 68,6; 69,34). Bolnim, zapuščenim in tistim, ki gredo skozi dolino smrti, obljublja: Jaz »bom s teboj« (Iz 43,2).

Ena najvznemirljivejših stvari pri Božji navzočnosti je veselje, ki ga prinese. »... polnost veselja je pred tvojim obličjem, večne radosti na tvoji desnici« (Ps 16,11). Ne glede na moje izkušnje in ne glede na to, kje sem, je Bog vedno z mano in mi pomaga, da se z življenjem soočam z zaupanjem in upanjem.

ISKANJE BOŽJE NAVZOČNOSTI V NAŠEM ŽIVLJENJU

Bog si nenehno prizadeva, da bi se nam razodel v vseh vidikih našega življenja. Spodbuja nas, naj ga iščemo z vsem srcem. V Jeremiju 29,12–14 nam pravi: »Klicali me boste in prihajali molit k meni in vas bom uslišal. Iskali me boste in me boste našli. Ko me boste iskali z vsem srcem, se vam bom dal najti, govori Gospod. Obrnil bom vašo usodo in vas bom zbral iz vseh narodov in iz vseh krajev, kamor sem vas izgnal,

govori Gospod.« Zapazite, da se tukaj omenjata dve stanji: klicanje in iskanje.

KLIČI ME

Od Boga se oddaljimo, ko nas zmotijo stvari, kot so delovne obveznosti in naporen življenjski slog. Težava ni na njegovi strani, ampak na naši. Lahko govorimo o Božji bližini, vendar v resnici ne živimo, kakor da smo prepričani o tem. Vsak dan se pogovorite z njim o svojih težavah. Delite svoje življenje z njim. Dovolite mu, da vas vodi in blagoslovi.

Pred nekaj tedni me je mučila nespečnost. V mislih se mi je ponavljala neprijetna situacija. Nemiren sem vstal in poskusil gledati televizijo, vendar sem ves čas slišal glas, ki mi je tiho govoril: »Klič me.« Odprl sem Sveto pismo v Apd 2,25.26: »Vedno sem videl pred sabo Gospoda, na moji desnici je, da ne omahnem. Zato se je razveselilo moje srce in vzradostil se je moj jezik. In v upanju bo počivalo moje meso.« Prevezl me je občutek miru in spokojnosti. Svojo situacijo sem v molitvi prinesel pred Boga. Njegova prisotnost mi je prinesla veselje in upanje (Apd 2,28); kmalu sem zaspal.

IŠČI ME

Vsak dan moramo marljivo iskati Boga. Če vidim svojo ženo ali hočem preživeti čas z njo le vsakih nekaj tednov, ne bova imela veliko od zakona. Želim, da moja žena ve, da mislim nanjo. Načrtno razporejam čas za nju, da bi bila skupaj. Čeprav sva poročena več kot 40 let, se še vedno veselim

njene družbe in tega, da izvem več o njej. Podobno moramo tudi Boga iskati načrtno. Ko damo na stran moteče dejavnike in si vzamemo čas zanj, bomo blagoslovljeni s tem, da ga poznamo. Spremenjeni bomo »po moči njegovega vstajenja« (Flp 3,10).

Odločite se, da boste vsak dan iskali Božjo prisotnost. Bog je le molitev proč od vas. ©

¹ Ellen G. White, *Jezusovo življenje* (Ljubljana: Logos), str. 15.

Joseph S. Kidder je profesor pastoralne teologije in učenstva na Adventistični teološki šoli v Berrien Springsu v Michiganu, ZDA.

Vprašanja za razmislek

1. Pomislite na dogodek, ko ste na prepričljiv način čutili Božjo prisotnost.
2. Kaj lahko naredite, da bi bili osredotočeni na prepoznavanje Božje prisotnosti v svojem vsakdanjem življenju?
3. Beležite vzpone in padce svojega življenja. Kako ste izkusili Božjo prisotnost v vsakem izmed njih?

Torek

Živeti kot učenec

Poklicani smo živeti kot Kristusovi učenci doma, pri delu, v šoli, zunaj in drugod. Kristus je Luč sveta (Jn 1,4). Če živi v nas, bodo to opazili tudi naši bližnji. Naše poznavanje Boga ne more ostati skrito. Ne more biti zasebno, znano samo vam in Bogu. Mora biti blagoslov drugim. »Kristusovi sledilci so morali biti kakor njihov Učitelj v vsakem obdobju luč svetu.«¹

Pred časom sem se udeležil pogreba starešine v Keniji. Njegova žena in najstniški otroci so pričevali o njegovem življenju na način, ki se je dotaknil vsakega žalujočega. »Na najini poroki,« je rekla žena, »je prisegel, da me bo ljubil. In resnično me je ljubil do smrti.« Tudi otroci so to potrdili. Kot kristjan in starešina cerkve je ženi in otrokom izkazoval resnično Božjo ljubezen. To pomeni živeti kot učenec!

DEFINICIJA UČENCA

V slovenščini je učenec nekdo, ki sledi učitelju. V hebrejščini pa učenec dejavno posnema učiteljevo vedenje in življenje – je nekdo, ki udejanja to, česar se je naučil. Pomembno vprašanje za Kristusovega sledilca je: Kaj bi naredil Jezus, če bi bil v moji situaciji? To torej moram narediti (Flp 3,10.11).

Vedno je izziv živeti v skladu s tem, kar pravite, da ste! Ljudje okoli vas se želijo prepričati o vaši pristnosti. Sveto pismo je polno primerov ljudi, ki so živeli kot iskreni Jezusovi učenci. Posnemali so njegove nauke in življenje.

Pavel vernike spodbuja: »Postanite moji posnemovalci, kakor sem jaz Kristusov« (1 Kor 11,1). Jozue je pred vsemi voditelji Izraela naznanil: »Če pa je slabo v vaših očeh, da bi služili Gospodu, si izberite danes, komu hočete služiti: ali bogovom, katerim so služili vaši očetje onstran reke, ali bogovom Amoréjcev, v

Naše poznavanje Boga ne more biti zasebna stvar. Biti mora blagoslov drugim.

katerih deželi prebivate. Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu» (Joz 24,15).

SVETOPISEMSKO NAVODILO

Sveto pismo zakonce poziva, naj tudi doma živijo kot pristni učenci. »Možje, ljubite svoje žene, kakor je Kristus vzljudil Cerkev in dal zanjo sam sebe, da bi jo posvetil, ko jo je očistil s kopeljo vode z besedo, tako da bi sam postavil predse veličastno Cerkev, brez madeža, gube ali česa podobnega, da bo sveta in brezmadežna. Tako so tudi možje dolžni ljubiti svoje žene kot svoja lastna telesa. Kdor ljubi svojo ženo, ljubi sebe. Saj vendar ni nihče nikoli sovražil svojega mesa, temveč ga hrani in neguje, kakor Kristus Cerkev: smo namreč deli njegovega telesa« (Ef 5,25–30).

»Prav tako bodite, žene, podrejene svojim možem. Tako

bodo tisti, ki niso pokorni besedi, pridobljeni že po vedanju svojih žena, brez besede, ker bodo opazovali vaše strahospoštljivo, čisto življenje« (1 Pt 3,1.2).

Če ste starš, se vaše učenstvo razkriva v načinu, kako se sporazumevate s svojimi otroki. »In vi, očetje [ali starši], ne jezite svojih otrok, temveč jih vzgajajte v Gospodovi vzgoji in opominjanju« (Ef 6,4).

Če si otrok in želiš živeti kot učenec, moraš ubogati svoje starše: »Otroci, ubogajte svoje starše v Gospodu, kajti tako je prav. Spoštuj očeta in mater – to je prva zapoved z obljubo: da ti bo dobro in boš dolgo živel na zemlji« (Ef 6,1–3).

Pavel je mlade opomnil, naj svoje učenstvo potrdijo s svojim značajem. »Nihče naj te ne prezira zaradi tvoje mladosti. Bodi pa vernim zgled v besedi, vedanju, ljubezni, veri in čistosti« (1 Tim 4,12).

Apostol Peter je pozval pastorej in vodje cerkve, naj živijo kot pristni učenci: »Vsekakor pa starešine prosim jaz, ki sem sostarešina in priča trpljenja Kristusa, in bom tudi sam deležen slave, ki se bo razodela: pásite Božjo čredo, ki vam je zaupana, pazite nanjo, pa ne na silo, ampak prostovoljno, v skladu z Božjo voljo. Ne zaradi grdega pohlepa po dobičku, ampak z voljnim srcem. Nikar ne nastopajte gospodovalno do tistega, kar vam je zaupano, ampak bodite čredi v zgled. In ko se bo razodel véliki pastir, boste dobili nevenljivi venec slave« (1 Pt 5,1–4).

NUJNA POTREBA

Živeti kot pristen učenec je odločilnega pomena. V zadnjih dneh si bodo Hudič in njegovi angeli neumorno prizadevali vernike ohraniti v mlačnem stanju. »Tole pa vedi, da bodo v poslednjih dneh nastopili hudi časi. Ljudje bodo namreč samoljubni, lakomni, bahavi, prevzetni, preklinjevalci,

neposlušni staršem, nehvaležni in nesveti, brez srca, nespravljlivi, obrekljivi, brez samoobvladovanja, divji, brez ljubezni do dobrega, izdajalski, predrzni, napihneni. Raje bodo imeli naslade kakor Boga, držali se bodo zunanje oblike pobožnosti, zanikali pa njeno moč. Tudi teh se izogiblji« (2 Tim 3,1–5).

Naj bo naša največja želja spoznati Kristusa in postati podobni njemu, kakor si je to želel tudi apostol Pavel: »... da bi spoznal njega in moč njegovega vstajenja ter delež pri njegovem trpljenju, pri tem pa postajam podoben njegovi smrti, da kako pridem do vstajenja od mrtvih. Ne, kakor da bi to že dosegel ali prišel do popolnosti, vendar pa se trudim, da bi to osvojil, ker je tudi mene osvojil Kristus Jezus. Ne mislim, bratje, da sem to dosegel. Eno pa: pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, ter tečem proti cilju po nagrado, h kateri nas od zgoraj kliče Bog v Kristusu Jezusu« (Flp 3,10–14). ☺

1 Ellen G. White, *Očaki in preroki* (Ljubljana: Znamenja časa), str. 277.

Joel Okindoh je pomočnik predsednika Vzhodno-srednjeafriške divizije Krščanske adventistične cerkve in živi blizu Nairobija v Keniji.

Vprašanja za razmislek

1. Kdaj oseba postane Kristusov učenec?
2. Ali je mogoče, da ste luč ljudem, ki so oddaljeni, ne pa tudi njim, ki so blizu?
3. Kakšno vlogo ima pri učenstvu Sveti Duh?

Sreda

Narediti učence

Globoka poklicanost

Krščansko življenje temelji na praksi. Neki pridigar se je spomnil koristne primerjave. Predstavljajte si, da bi želeli biti bolj zdravi. Morda želite začeti telovaditi, okrepiti mišice ali postati bolj gibčni, zato se včlanite v fitness v svojem kraju. Tja greste vsak teden; usmerijo vas v dvorano, kjer poslušate predavanje. Povedo vam, v kakšnem položaju mora biti vaše telo med dvigovanjem uteži, kako opraviti najboljšo aerobno vadbo in kako se na koncu raztezati za povečanje gibljivosti. Vsak teden greste na fitness, kjer sedite in poslušate, nato pa se vrnete domov. Nikoli vas ne povabijo na vadbišče.

Ali boste opazili spremembo na svojem telesu? Ali se boste počutili močnejše? Ne. Spremembe ne boste opazili, dokler ne začnete udejanjati tega, kar se učite. Ne moremo preprosto le poznati dejstev o zdravju, temveč jih moramo preizkusiti v praksi: ogreti moramo mišice, se raztezati, igrati, teči, dvigovati – kar koli že.

Resnica je videti preprosta, vendar jo je težko udejanjiti. Pri hoji z Jezusom ne gre le za vero, temveč tudi za prakso. Gre za udejanjanje vere, ki naša prepričanja postavi v prakso.

Kakšno je bilo vaše življenje v preteklem letu ali dveh? Kako ste načrtovali udejanjanje svoje vere? Morda ste žonglirali s službo in svojimi otroki, ki so se šolali na daljavo. Morda ste izgubili koga, ki vam je bil blizu. Morda ste se v tem času spopadali z veliko zaskrbljenostjo ali tesnobo.

Prestajali smo težke preizkušnje. Bog nas je zvesto vodil, a vseeno je bilo težko. Morda ste opustili nekatere pretekle prakse. Ne vem, kakšne so vaše okoliščine, toda eno je gotovo: Bog se želi srečati z vami na vaši poti tam, kjer ste.

Vabi nas k udejanjanju učenstva in prakticiranju svoje vere. Pozvani smo se mu pridružiti pri doseganju sveta. Ko se osredotočimo na udejanjanje vere, je pomembno, da razumemo celosten pristop k učenstvu.

Celostno učenstvo vključuje razumevanje (glava), obstajanje (srce) in delovanje (roke). Zavzemamo se za rast, ki jo moramo nato spraviti v akcijo in ljudem povedati o svojih izkušnjah z Gospodom. To pomeni narediti učence. Razodetje 12,11 pravi, da smo »premagali [obtoževalca] zaradi krvi Jagnjeta in zaradi besede svojega pričevanja«. Beseda našega pričevanja je dejanje pridobivanja učencev; gre za pripovedovanje izkušnje o Božjem delovanju v našem življenju.

KAJ JE UČENSTVO?

Izraz *učenstvo* je težko razumeti, ker ga ljudje tolmačijo na različne načine. Običajno ob tej besedi pomislimo na dve stvari: (1) na svojo pot pri sledenju Jezusu ali (2) na svoja dejanja, s katerimi drugim pomagamo na njihovi poti z Jezusom. Iz Svetega pisma je razvidno, da učenstvo vključuje oba elementa: biti učenec in pridobivati učence. Jezus je rekel: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za

ribiča ljudi« (Mt 4,19). Biti učenec je vseživljenjska rast v Kristusu. Tudi to, kako Bog naše življenje uporabi za rast drugih učencev, je del učenstva.

Biti učenec pomeni učiti se. Ta rast poteka v skupnosti. Kot pravi Jim Moon, pastor cerkve Collegedale v Tennesseeju: »Občestvo z Bogom in naše poslanstvo svetu je treba živeti v skupnosti z drugimi ljudmi.«

ZAKAJ GOVORITI O UČENSTVU?

Globoko v sebi verjamem, da cerkev nevidnega Boga dela vidnega. Božje ljudstvo kaže, kaj je ljubezen, saj je Bog učlovečen v tem, kar delamo in kako to delamo. Ellen G. White poudarja posebno delo, ki ga Bog opravlja po cerkvi: »Čeprav je cerkev videti še tako slaba in nepopolna, je vendar edina stvar, ki ji Bog na poseben način posveča svojo največjo pozornost. Je gledališki oder njegove milosti, na katerem z veseljem kaže svojo moč za spreminjanje src.«¹ Pomislite! Bog svetu po tebi in meni kaže svojo milost, ljubezen in preobrazajočo moč! Tvoja in moja dejanja so pomembna.

Globoko mi je mar za učenstvo, ker mi prostor, ki ga zavzemam pri Bogu, skupnost, ki jo je Bog vzdrževal v mojem življenju, in namen, ki mi ga je podaril Bog s sodelovanjem v Jezusovi nalogi, rešujejo življenje. Sem součenka skupaj z vami; govorim z bolečega, a upanja polnega položaja življenja in pastorske službe.

Deležna sem blagoslova pri služenju kot pastor cerkve Azure Hills. V mojem kraju živi več kot štiri milijone ljudi, za katere molimo, da bi se globlje povezali z Jezusovo odrešujočo ljubeznijo. Služim skupaj z nekaterimi neverjetnimi pastorji in lokalnimi voditelji; sodelujemo pri Božjem poslanstvu. Kot učenci smo poklicani, da se

“Kot učenci smo poklicani, da se po Svetem Duhu preobrazimo in spremenimo.”

po Svetem Duhu preobrazimo in spremenimo.

Začeti moramo pri sebi. Ne moremo ponuditi nečesa, česar nismo izkusili. Ellen White je rekla: »Duhovnik [ali učenec] ne more dati drugim tega, česar sam nima. [...] Mnogi znajo govoriti o doktrinskih vprašanjih, vendar ne poznajo Kristusovih nauk. Takšni [moški ali ženske] ne morejo biti blagoslov drugim niti za prižnico niti doma.«²

Kaj potrebujete, da ostanete zasidrani v Jezusu in živite kot Jezusov učenec? Brez tega ne boste učinkoviti pri pridobivanju učencev.

KLIC IZ GLOBIN

Zadnjih dvanajst let sem uporabljala učni načrt, ki sem ga napisala sama; poimenovala sem ga *Klic iz globin: Biti učenec in pridobivati učence* (AdventSource, 2020). Vsako leto sem imela skupino, ki je štela od dvanajst do šestnajst oseb, s katerimi sem proučevala Klic iz globin. V teh medgeneracijskih skupinah so ljudje različnih starosti postali učenci in pridobivali druge učence. Med časom, ki smo ga namenili povezovanju z Bogom, je Bog deloval na izjemne načine. Pri tem ni šlo za potrdilo o opravljeni dejavnosti, ki ga obesite na steno in ste gotovi. Biti učenec in pridobivati učence je vseživljenjsko potovanje.

Klic iz globin je dvanajsttedenski učni načrt za učenje, zasnovan za izvajanje v skupnosti. Strukturiran je tako, da nam pomaga odkriti in izvajati osem Božjih pozivov: izročitev, molitev, počitek, skupnost, zdravljenje, pričevanje, služenje in blagoslavljanje. Biti učenec je tesno povezano s pridobivanjem učencev. Če se moje molitveno življenje pogloblja, bodo to izkusili tudi moji bližnji, in sicer na način, kako jim pričam.

Smernice, prikazane v osmih pozivih, predstavljajo strukturo za duhovni razvoj. Preobrazba se nadaljuje z rastočo ljubeznijo do Jezusa; ta raste zaradi časa, ki ga namenimo proučevanju Svetega pisma, molitvi, služenju in blagoslavljanju. Da bi ustvaril prostor za Božje delovanje v življenju udeležencev, *Klic iz globin* izkoristi čas za poučevanje, duhovne spremljevalce, majhne skupine, gradnjo skupnosti, služenje drugim in umik.

DEJAVNA VERA

Neki starešina v eni izmed mojih cerkva je večino svojega življenja adventist. Ko se je udeležil učenskega proučevanja *Klic iz globin*, je ugotovil, da ga Bog vabi na novo področje. Med molitvijo in proučevanjem ga je Bog spodbujal pridobivati učence.

Vedno je bil prijazen človek; družil se je s sosedi in jim pomagal, kadar je lahko. Toda ko je s svojimi bližnjimi preživel več časa in pozorneje prisluhnil njihovim potrebam, jim je ponudil, da z njimi proučuje Sveto pismo. Njegovo pričevanje in molitev z njimi sta povzročila, da so vsak teden skupaj brali Sveto pismo.

Moje največje veselje je bilo, ko sva skupaj stala v vodi, da bi krstila njegova sosedka – zakonski par, ki ga je Bog vodil v vero, ko sta z njim proučevala Sveto pismo. Rekel je:

»Nikoli si nisem mislil, da bo Bog po meni naredil kaj takšnega!« Bog je ta par pripeljal v cerkveno družino; skupnost je obogatila njuno življenje. Čudovito je, da sta nato dosegla druge ljudi in jih pripeljala v občestvo!

Ljudje v povprečju živimo 27.350 dni. Vprašanje je, kaj bomo naredili s temi dnevi. Ali se bomo pridružili največji pustolovščini, ki si jo lahko zamislimo, se pridružili Jezusu in pridobivali učence? Nujno je, da načrtujemo čas za udeležanje svoje vere. Ko bomo to naredili, vem, da bomo pričala preobrazajočemu Božjemu delovanju.

Naj vas zaobjame ljubezen, ko izkušate preobrazajoče Božje delovanje v svojem življenju! Želim si, da bi doživeli veselje, ko se pridružite Bogu v poslanstvu širjenja Jezusove ljubezni svetu. ☺

¹ Ellen G. White, *Dejanja apostolov* (Ljubljana: Znamenja časa), str. 11.

² Ellen G. White, *Review and Herald*, 2. september 1890.

Tara VinCross je glavni pastor cerkve Azure Hills v Grand Terracu v Kaliforniji, kjer živi s svojim možem in dvema otrokoma. Je avtorica publikacije za učenje *Deep Calling* (*Klic iz globin*) in otroške knjige z naslovom *God Loves Me and All My Feelings* (*Bog ljubi mene in vsa moja občutja*).

Vprašanja za razmislek

1. Na kakšen način je osebna izkušnja Jezusove ljubezni vplivala na vaš pogled na njegovo poslanstvo pridobivanja učencev?
2. Kaj vas najbolj poživi?
3. Kdo so ljudje, ki si jih najbolj želite pripeljati h Kristusu?

Knjiga je darilo, ki ga lahko odprete več kot samo enkrat!

Gábor Mihalec
Konec igrice
(priročnik za zakonce
in pare, ki želijo
ohraniti dolgoročno
zdrav zakon)
15 €

Steve Case
Timeout
(zbirka praktičnih
duhovnih razmišljanj
za mlade)
12 €

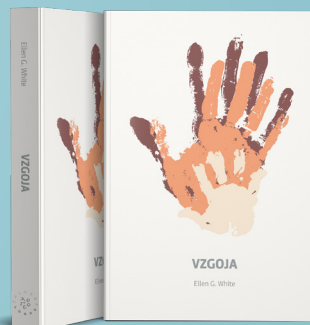
Različni avtorji
**Daj nam danes
naš vsakdanji
kruh**
(duhovna spodbuda
za vsako jutro)
14 €

Loron Wade
Deset zapovedi
(knjiga o sodobni
uporabi starodavnih
moralnih načel)
5 €

Ellen G. White
**Odsevajmo
Kristusa**
(zbirka duhovnih
misli za vsak dan)
20 €

Ellen G. White
Vzgoja
(zbirka nepogrešljivih
nasvetov o vzgoji
otrok in mladih)
15 €

Cena tega, da sem učenec

»Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi, ki ga je nekdo našel in spet skril. Od veselja nad njim je šel in prodal vse, kar je imel, in kupil tisto njivo« (Mt 13,44).

ČLOVEŠKI ARGUMENTI

Biti Jezusov učenec je lepo, vendar ima svojo ceno. Nekdo bo morda vprašal: »Zakaj mora hoja za Jezusom sploh imeti ceno? Kaj točno moram plačati, da bi postal njegov sledilec? Ali ni Bog dovolj bogat, da bo poskrbel za nas in nam dovolil, da mu sledimo brezplačno? Vse je njegovo (Ps 50,10), zato bi moral razumeti naš položaj in nas sprejeti takšne, kakršni smo.« Nekateri bi se morda pogajali: »Jaz plačam, ti zagotoviš!« Pričakujejo, da jih bo Bog ubogal, ker oni določajo pravila.

Ni pomembno, kakšni so vaši argumenti glede cene hoje za Jezusom; dejstvo je, da On ne potrebuje vašega denarja. To, kar potrebuje, je, da mu izročite svoje z grehom omadeževano srce, saj je to vaša najdragocenejša lastnina. Jezus želi, da bi vas »očistil s svojo krvjo in [vas] rešil s svojo neprekosljivo ljubeznijo. In vendar ljudje menijo, da je težko dati vse!«¹

JEZUSOVO POUČEVANJE

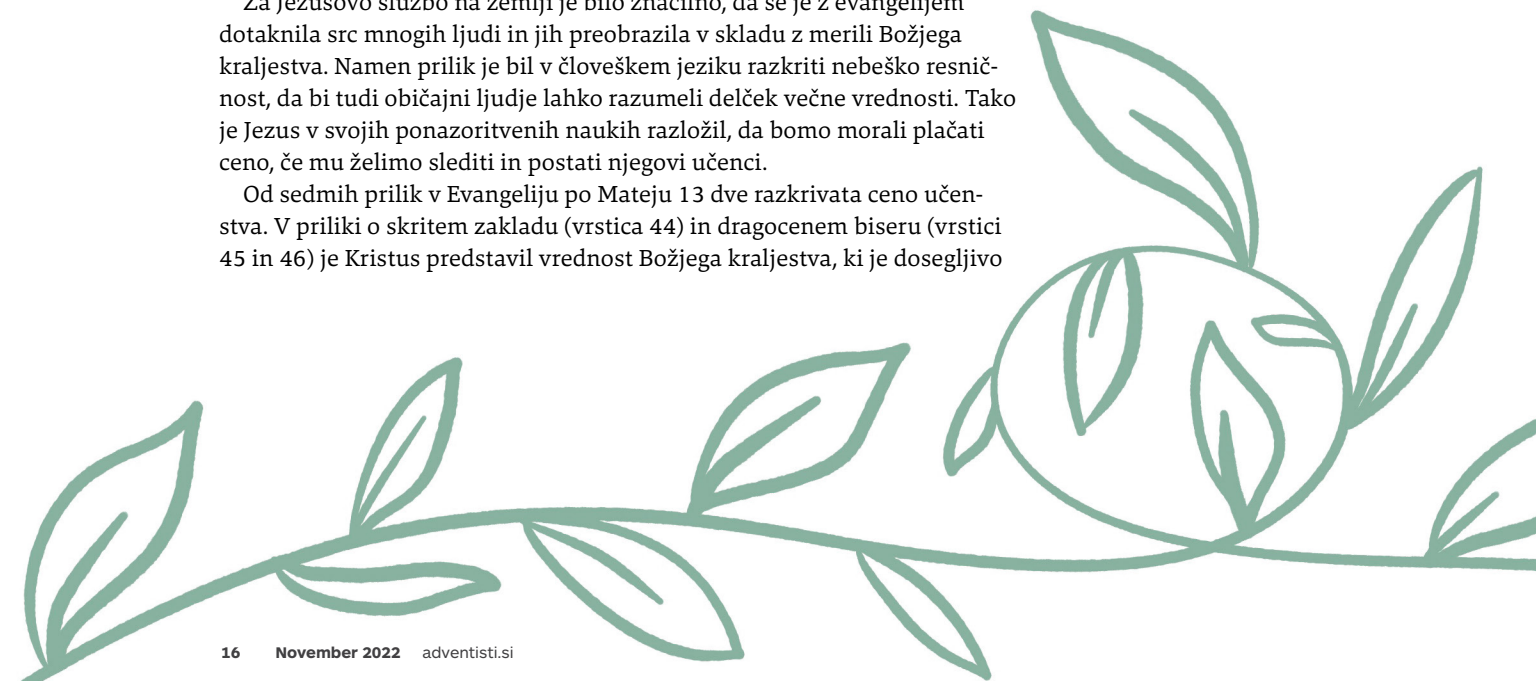
Za Jezusovo službo na zemlji je bilo značilno, da se je z evangelijem dotaknila src mnogih ljudi in jih preobrazila v skladu z merili Božjega kraljestva. Namen prilik je bil v človeškem jeziku razkriti nebeško resničnost, da bi tudi običajni ljudje lahko razumeli delček večne vrednosti. Tako je Jezus v svojih ponazoritvenih naukih razložil, da bomo morali plačati ceno, če mu želimo slediti in postati njegovi učenci.

Od sedmih prilik v Evangeliju po Mateju 13 dve razkrivata ceno učenja. V priliki o skritem zakladu (vrstica 44) in dragocenem biseru (vrstici 45 in 46) je Kristus predstavil vrednost Božjega kraljestva, ki je dosegljivo

njim, ki si želijo biti del njega. Ko najdemo nekaj dragocenega, prodamo vse, kar imamo, in ne zadržimo ničesar, ker si to resnično želimo imeti. Ko odkrijemo, da nas Bog neskončno ljubi in da je večno življenje, ki ga daje, lahko naše, pustimo vse za seboj, da pridobimo življenje z njim.

SVETOPISEMSKI PRIMERI

Dvanajst učencev je za seboj pustilo svoje dejavnosti, ki so jim omogočale preživetje, in svoje družine, da bi sledili svojemu Gospodarju. Na Petrovo vprašanje o koristih tako velike žrtve se je Jezus odzval tako: »Vsak, kdor je zapustil hiše ali brate ali sestre

Ko odkrijete »skriti zaklad« ali »dragoceni biser«, najdete to, kar si vaše notranje bitje najbolj želi – novo srce, ki postane zvesto Bogu.

ali očeta ali mater ali otroke ali njive zaradi mojega imena, bo prejel stokratno in dobil v delež večno življenje« (Mt 19,29). Cena je visoka, toda Kristus ne zahteva, da prezirate svoje družinske člane, čeprav lahko med vami pride do nesoglasja. Poudarek je na prioritetah. Njegovi učenci bi ga morali ljubiti bolj kot sorodnike, imetje, posel ali kaj drugega. Nič ne bi smelo zasenčiti naše ljubezni do Boga.

Petrova odločitev, da bo sledil Gospodu in druge vabil, naj storijo enako, ne razkriva le njegove ljubezni in vdanosti Bogu (Jn 21,17), ampak tudi žrtev, ki jo je bil pripravljen narediti za Boga (Apd 5,40; 12,4); njegovo življenje se je končalo s križanjem z glavo navzdol. Doživel je tudi mnogo svetlih trenutkov, kot so na primer popolna podpora njegove žene (1 Kor 9,5), priložnost videti druge,

ki so se spreobrnili k Bogu (Apd 2,38.41), in obljuba o večnem življenju (1 Pt 1,3–9).

Samarijanko je njena odločitev hoje za Kristusa, ki jo je sprejela ob vodnjaku, stala javnega razkritja temačnega dela njenega slovesa (Jn 4). Imeti pet mož in živeti z novim partnerjem je bilo dovolj, da se je izogibala nepotrebnim srečanjem z ženskami, ki so prihajale zajemat vodo. Morda je bila prav zato sama ob vodnjaku sredi najbolj vročega dela dneva. Toda za Jezusa je bil to pravi čas, da se sreča z njo in spremeni njeno življenje na dobro. Po pogovoru z Odrešenikom je ženska, ki se je skrivala pred svojimi sosedi, stekla k njim in oznanila: »Pridite in pogledajte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem storila« (vrstica 29).

Srečanje s Kristusom je lačni duši razodelo večno resnico in njenemu obrazu dalo »nov izraz, ves njen videz se je spremenil«. ² Nikoli ni obžalovala cene tega, da je opustila življenje greha. Postala je novorojena Kristusova sledilka in misijonarka. Spreobrnitev te ženske je odprla vrata Kristusu za službo Samarijanom (vrstice 39–42). Pravo učenstvo je drago, ker obsoja greh, a koristno, ker opravičuje grešnika.

V Evangeliju po Luku je zapisana podobna zgodba – zgodba o Zahejevi spreobrnitvi (Lk 19). Vsi so sovražili tega pobiralca davkov, ki je goljufal ljudi in na račun svojih rojakov kopičil bogastvo. Ko je slišal o Jezusu in njegovi čudežni moči, ga je šel poslušat. Jezusova ljubezen ga je prepričala, ko je skrit sedel na divji smokvi. Preplaval ga je občutek lastne nevrednosti.

Sveti Duh je spreobrnil njegovo dušo in ga prepričal, da je opustil nepošteno ravnanje. Čeprav je Zaheja to stalo zemeljskega bogastva, mu je bilo v veselje svoje

srce odpreti Kristusovi ljubezni. Iskreno kesanje ga je pripeljalo do popolne življenjske preobrazbe. Ko se je odpovedal zemeljskim koristim, je pridobil mir, svojo družino in večnost (vrstica 9). Ellen White pravi: »Ko Kristusa sprejmemo za svojega osebnega Zveličarja, dosežemo zveličanje.« ³ Ali obstaja kaj, kar je dragocenejše od tega?

ZAKLJUČEK

Ko odkrijete »skriti zaklad« ali »dragoceni biser«, najdete to, kar si vaše notranje bitje najbolj želi – novo srce, ki postane zvesto Bogu. Zato nas Salomon opominja: »Z vso skrbjo varuj svoje srce, kajti iz njega izvira življenje« (Prg 4,23). Cena učenstva je povsem razumna, če vzamemo v obzir dar življenja v izobilju tukaj s trpljenjem za Kristusa (Flp 1,29) in večno življenje v njem. Ni boljše ponudbe od te. Odločite se plačati ceno! Izberite Boga! ☺

¹ Ellen G. White, *Pot h Kristusu* (Ljubljana: Znamenja časa) str. 51.

² Ellen G. White, *Jezusovo življenje* (Ljubljana: Logos), str. 154.

³ *Ibid.*, str. 485.

Anna Galeniece je izredna profesorica duhovne oskrbe na univerzi Andrews v Berrien Springsu v Michiganu, ZDA. Dela tudi kot direktorica Centra za duhovno oskrbo.

Vprašanja za razmislek

1. Kaj je vaš največji zaklad?
2. Kaj še vedno stoji med vami in Bogom?
3. Kako lahko Svetemu Duhu omogočite, da spremeni vaše življenje?
4. Kako visoka je cena učenstva v vašem primeru?

Petek

Veselje je biti učenec

Peter je bil drzen in samozavesten učenec, ki je postavil eno izmed najpomembnejših vprašanj v Svetem pismu. V vrsticah, ki so zapisane pred njegovim vprašanjem, se je Jezus odzval na vprašanje bogatega mladeniča: »Učitelj, kaj naj dobrega storim, da prejmem večno življenje?« (Mt 19,16).

Potem ko je Jezus mlademu oblastniku naštel zapovedi, je prepoznal globljo duhovno šibkost: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih. Nato pridi in hodi za menoj!« (vrstica 21). V naslednji vrstici nato beremo enega najbolj žalostnih nagrobnih napisov, kar jih je bilo kdaj napisanih za mrtvega učenca: »Ko je mladenič slišal to besedo, je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje.«

Presunljiv komentar Ellen G. White o tej usodni odločitvi je vredno skrbno prebrati: »Če bi dojel vrednost ponujenega daru, bi se hitro pridružil Kristu-sovim sledilcem. Bil je član spoštovanega judovskega Sveta, zato ga je Satan skušal z laskavimi obeti za prihodnost. Želel si je nebeški zaklad, vendar si je želel tudi začasne prednosti, ki mu jih bo zagotovilo njegovo bogastvo. Bil je žalosten, da so obstajali takšni pogoji. Želel si je večno življenje, toda ni bil pripravljen na žrtev. Cena večnega življenja se mu je zdela previsoka.«¹

Ko je žalosten mladenič odšel, se je Jezus obrnil k učencem in rekel nekaj, kar nas po dveh tisočletjih še vedno pretresa: »Resnično, povem vam: Bogataš bo težko prišel v nebeško kraljestvo. In spet vam povem: Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo« (vrstici 23 in 24). »Kdo se torej more rešiti?« so ga vprašali učenci (vrstica 25). Nato ga je Peter v zadregi vprašal, česar si ni drznil vprašati noben drug: »Glej, mi

smo vse zapustili in šli za teboj. Kaj bomo torej prejeli?« (vrstica 27).

KAJ IMAMO OD TEGA?

Ali lahko Petra krivimo za to vprašanje? Jezus je pogosto govoril o ceni učenstva – na primer v Evangeliju po Mateju 16,24, kjer je rekel: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj.« Vemo, da učenstvo stane, toda ali se splača? Odgovor je »da«! V nadaljevanju je predstavljenih pet dragocenih radosti, ki čakajo tiste, ki so pripravljeni sodelovati v učenstvu z Jezusom – v »procesu, v katerem postajamo podobni Jezusu«.²

RADOST ŽIVLJENJA Z NAMENOM

V Evangeliju po Mateju 16,25 je Jezus izrekel drzno napoved vsem učencem, ki so se mu odločili

“Vemo, da učenstvo stane, toda ali se spleča?”

slediti: »Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel.« Ali v življenju obstaja večja žalost od te, da nikoli ne najdemo namena, za katerega smo bili ustvarjeni? Tukaj Jezus obljublja, da bo vsakdo, ki svoje življenje posveti službi njemu, našel namen, za katerega je bil ustvarjen; del tega je postati »ribič ljudi« (Mt 4,19). Življenje z namenom je življenje veselja!

RADOST BREZPOGOJNEGA SPREJEMANJA

Ena od stvari, ki mi je pri mojih starših najbolj všeč, je njihova pripravljenost, da me sprejemajo in me imajo radi, tudi ko jih razočaram. Čeprav je njihova ljubezen do mene velika, se ne more primerjati

z Jezusovo. Jezus je pojasnil: »Vse, kar mi da Oče, bo prišlo k meni; in kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrnil« (Jn 6,37). Ali ste občutili radost njegovega brezpogojnega sprejemanja, da k njemu pridete takšni, kakršni ste? Učenstvo z Jezusom nas bo spremenilo, vendar ne, preden dojamemo, da nas brezpogojno sprejema.

RADOST PRIJATELJSTVA Z JEZUSOM – BOGOM

Ko vstopimo v odnos z Jezusom, se spoprijateljimo z Bogom veselja; to prijateljstvo ima koristi: »Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta« (Jn 15,15). Vsa modrost in moč veselja je na razpolago vsakemu učencu, ki se spoprijatelji z Jezusom! Ta radost prinaša mir mnogim zaskrbljenim učencem.

RADOST ZDRAVILNEGA POČITKA IN OBNOVE

V svetu pandemij in nevarnosti je ta radost vredna cene hoje z Jezusom. Prav zdaj nam pravi: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek« (Mt 11,28). Jezus nam ponuja jarem svoje volje v zameno za težak jarem greha. Obljublja: »/.../ našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko« (vrstici 29 in 30).

O tej čudoviti obljubi je Ellen G. White zapisala: »Gospod svoje dediščine nikoli ne oceni narobe. Meri ljudi, s katerimi dela. Ko se bodo uklonili njegovemu jarmu, ko bodo opustili boj, ki je bil nekoristen zanje in za služenje Bogu, bodo našli mir in počitek. Ko se bodo zavedali lastne šibkosti in pomanjkljivosti, bodo z veseljem izpolnjevali Božjo voljo.«³

RADOST VEČNEGA ŽIVLJENJA IN VELIKO VEČ

Jezus je odgovoril na Petrovo vprašanje. Njegov odgovor morda predstavlja največjo radost od vseh. Rekel je: »Resnično, povem vam: Ko bo Sin človekov ob prerojenju sveta sédel na prestol svojega veličastva, boste tudi vi, ki ste šli za menoj, sedeli na dvanajstih prestolih in sodili dvanajst Izraelovih rodov. In vsak, kdor je zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali otroke ali njive zaradi mojega imena, bo prejel stokratno in dobil v delež večno življenje« (Mt 19,28–29). Nekega dne bodo vsi pravi učenci za vedno vladali z njim, ki nas je spremenil v svojo podobo. To bo neizrekljivo veselje, polno slave (1 Pt 1,8). ©

1 Ellen G. White, *Jezusovo življenje* (Ljubljana: Logos), str. 455–456.

2 *Discipleship Handbook: A Resource for Seventh-day Adventist Members* (Silver Spring, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2018), str. 3.

3 Ellen G. White, *Review and Herald*, 23. oktober 1900.

Dwain N. Esmond je posvečeni pridigar, avtor in urednik. Trenutno dela kot pomočnik direktorja/urednika pri Ellen G. White Estate, Inc., kjer pomaga pri pripravi in objavi vsebin, ki so povezane z zapuščino Ellen G. White.

Vprašanja za razmislek

1. V čem se lahko poistovetite z bogatim mladeničem?
2. Ali ste se kdaj žrtvovali za Jezusa in bili zaradi tega blagoslovljeni?
3. Ali ste kdaj samoodpovedovanje razumeli kot veselo izkušnjo?

Druga sobota

Dokaz pravega učenstva

Jezus je rekel: »V tem je povečičan moj Oče, da obrodite obilo sadu« (Jn 15,8). Bog želi po vas pokazati svetost, dobroto in usmiljenost svojega značaja. Vendar Zveličar ne ukazuje učencem, naj si prizadevajo obroditi sad. Pravi jim samo, naj ostanejo v njem. »Če ostanete v meni,« jim je rekel, »in moje besede ostanejo v vas, prosíte, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo« (Jn 15,7). Kristus ostaja v verniku po Besedi.

To je ista živa zveza, ki je prikazana z uživanjem njegovega mesa in pitjem njegove krvi. Kristusove besede so duh in življenje. Kdor jih sprejema, sprejema življenje Trte. Živimo »od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust« (Mt 4,4). Kristusovo življenje v nas obrodi enake sadove kakor v njem. Če živimo v Kristusu, se oprijemamo njega. On nas podpira; ker črpamo hrano od njega, obrodimo enake sadove kakor On.

Kristus je na svojem zadnjem srečanju z učenci izrazil veliko željo, da se morajo ljubiti, kakor jih je On ljubil. Vedno znova je govoril o tem. »To je moja zapoved,« je ponovil, »da se ljubite med seboj« (Jn 15,12). Prvo naročilo, ki jim ga je povedal, ko so še sedeli v gornji sobi, se je glasilo: »Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!« (Jn 13,34).

Za učence je bila ta zapoved nova, kajti med seboj se niso ljubili tako, kakor jih je ljubil Kristus. Videl je, da morajo med njimi zavladati nove misli in spodbude ter da se morajo ravnati po novih načelih. Po njegovem življenju in smrti so morali dobiti novo predstavo o ljubezni. Zapoved o medsebojni ljubezni je v luči njegove samopožrtvovalnosti dobila nov pomen. Celotno delo milosti je stalna služba ljubezni, samoopovedi in samopožrtvovalnosti. Vsak trenutek Kristusovega zemeljskega življenja so iz njega tekli nezadržni tokovi Božje ljubezni. Vsi, ki imajo njegovega Duha, bodo ljubili tako, kakor je On ljubil. Isto načelo, ki je spodbujalo Kristusa, bo vodilo tudi nje v medsebojnih odnosih.«

LJUBEZEN JE DOKAZ

»Ta ljubezen je dokaz, da so njegovi učenci. »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen« (Jn 13,35). Kadar ljudje niso povezani med seboj s silo ali iz sebičnih koristi, temveč iz ljubezni, se v njihovem življenju kaže delovanje vpliva, ki je nad vsakim zemeljskim vplivom. Kjer vlada ta edinost, je to dokaz, da je v človeku obnovljena Božja podoba in da je vanj vsajeno novo življenjsko načelo. To kaže, da je v božanski naravi moč, ki se lahko upre nadnaravnim silam zla, in da Božja milost obrzda podedovano sebičnost srca.

Razodevanje te ljubezni v cerkvi bo zagotovo izzvalo Satanovo jezo. Kristus svojim učencem ni določil lahke poti. Rekel jim je: »Če vas svet sovraži, vedite, da je mene sovražil

pred vami. Če bi bili od sveta, bi svet ljubil, kar je njegovo; ker pa niste od sveta, ampak sem vas jaz odbral od sveta, vas svet sovraži. Spominjajte se besede, ki sem vam jo rekel: Služabnik ni večji kot njegov gospodar. Če so preganjali mene, bodo preganjali tudi vas; če so se držali moje besede, se bodo tudi vaše. Vse to vam bodo delali zaradi mojega imena, ker ne poznajo tistega, ki me je poslal« (Jn 15,18–21). Evangelij se bo širil z vztrajnim bojem sredi nasprotovanja, nevarnosti, izgub in trpljenja. Kdor pa opravlja to nalogo, hodi po Učiteljevih stopinjah.«

MOČ ZA PORAZ SATANA

»Kristus kot Odrešenik sveta se je stalno bojeval z navideznimi neuspehi. Kaže, da je kot glasnik milosti za naš svet opravil samo malo od dela, ki ga je želel, da bi povzdignil in rešil ljudi. Satanski vplivi so se stalno bojevali, da bi mu zastavili pot; toda ni dovolil, da bi mu to vzelo pogum. Po preroku Izaiju je povedal: »Zaman sem se trudil, za nič in brez koristi sem potratil svojo moč. Toda pri Gospodu je moja pravica in pri mojem Bogu moje plačilo, /.../ da zberem Izraela za njega. Počlaščen sem bil v Gospodovih očeh in moj Bog je bil moja moč« (Iz 49,5 EKV).

Kristusu je bila dana obljuba: »Tako govori Gospod, Izraelov odkupitelj, njegov Sveti, zaničevanemu, gnusobi ljudi /.../: Čuvam te in te dam v zavezo ljudstvu, da povzdigneš deželo, da razdeliš opustošene dediščine, da porečeš jetnikom: Pojdite ven. /.../ Ne bodo lačni ne žejni, ne zadene jih vroči veter, ne sonce; kajti njihov Usmiljeni jih bo vodil, k vodnim vrelcem jih spremljal« (Iz 49,7–10 EKV).

Jezus se je oprl na to obljubo in ni privoščil Satanu nikakršne prednosti. Ko so ga čakali zadnji koraki

»Kadar ljudje niso povezani med seboj s silo ali iz sebičnih koristi, temveč iz ljubezni, se v njihovem življenju kaže delovanje vpliva, ki je nad vsakim zemeljskim vplivom.«

njegovega ponižanja in je najgloblja žalost težila njegovo dušo, je rekel učencem: »Vladar tega sveta prihaja. Meni sicer ne more nič. Vladar tega sveta [je] obsojen. Zda bo vladar tega sveta izgnan ven« (Jn 14,30; 16,11; 12,31).

S preroškim očesom je Kristus opazoval prizore, ki se bodo zgodili v njegovem zadnjem velikem spopadu. Vedel je, da se bodo vsa nebesa veselila zmage, ko bo vzkliknil: »Dopolnjeno je!« (Jn 19,30 CHB). Njegovo uho je slišalo oddaljeno glasbo in zmagoslavne vzklike v nebeških dvorih. Vedel je, da se bo takrat slišal mrtvaški zvon za Satanovo kraljestvo, Kristusovo ime pa se bo oznanjalo od sveta do sveta po vsem veselju.

Kristus se je veselil, da lahko za svoje sledilce naredi več, kakor so lahko prosili ali mislili. Govoril jim je z gotovostjo, ker je vedel, da je bila sklenjena velikanska odločitev, preden je bil ustvarjen svet. Vedel je, da bo resnica, oborožena z vsemogočnostjo Svetega Duha, zmagala v boju z zlom in bo okrvavljeni prapor zmagoslavno

plapolal nad njegovimi sledilci. Vedel je, da bo življenje učencev, ki so mu bili zaupani, podobno njegovemu – nepretrgani niz zmag, kar ne bo priznано tukaj, marveč v veličastni prihodnosti.«

VERA, KOT JE TA

»To sem vam povedal, da bi imeli mir v meni. Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni. Jaz sem svet premagal« (Jn 16,33). Kristusu ni spodletelo in ni izgubil poguma, zato morajo tudi njegovi sledilci pokazati enako stanovitno vero. Živeti morajo tako, kakor je živel On, in delati tako, kakor je delal On, ker se zanašajo nanj kot na velikega Preddelavca. Biti morajo pogumni, močni in vztrajni. Napredovati morajo v njegovi milosti, čeprav jim zastavijo pot navidezno nepremagljive ovire.

Poklicani so premagovati težave, namesto da se pritožujejo nad njimi. Nad ničemer ne smejo obupati, marveč upati na vse. Kristus jih je povezal z Božjim prestolom z zlato verigo svoje neprimerljive ljubezni. Njegov namen je, da bi bili deležni največje moči v vesolju, ki izhaja iz vira vsake moči. Imeti morajo moč za upiranje hudemu, moč, ki je ne bodo mogli premagati ne zemlja ne smrt ne pekel, moč, ki jih bo usposobila zmagati, kakor je zmagal Kristus.

Kristusov cilj je, da bi Božja cerkev na svetu predstavila nebeški red, skladnost in način vladavine. Tako bo poveljčan po svojem ljudstvu. Po njih bo Sonce pravičnosti svetilo svetu z neskalskim sijajem. Kristus je podaril svoji cerkvi obilne darove, da bi lahko od svoje odrešene in odkupljene lastnine prejel dohodek slave.

Svojemu ljudstvu je podaril sposobnosti in blagoslove, da bi odsevalo njegovo popolnost. Cerkev, obdarjena s Kristusovo pra-

vičnostjo, je njegova zakladnica, v kateri se morajo njegovo usmiljenje, milost in ljubezen pokazati v popolnem in dokončnem sijaju. Za Kristusa kot veliko Središče, iz katerega prihaja vsa slava, je njegovo čisto in popolno ljudstvo nagrada za njegovo ponižanje in dopolnitev slave.

Z mogočnimi in upanja polnimi besedami je Zveličar končal poučevanje učencev. Potem je izlil svoje duševno breme v molitvi zanje. Svoje oči je povzdignil k nebu in rekel: »Oče, ura je prišla. Poveljčaj svojega Sina, da tvoj Sin poveljča tebe, kakor si mu dal oblast nad vsem človeštvom, da bo vsem, katere si mu dal, podelil večno življenje. To pa je večno življenje, da poznajo tebe, edinega pravega Boga, in katerega si poslal, Jezusa Kristusa« (Jn 17,1–3 EKU). ©

Današnje branje je vzeto iz knjige *Jezusovo življenje* (Ljubljana: Logos, 2020), str. 598–602. Adventisti sedmega dne verjamemo, da je Ellen G. White med svojim več kot 70 let trajajočim javnim delovanjem uporabljala svetopisemski dar prerokovanja.

Vprašanja za razmislek

1. Kako svetu predstavljamo Kristusov značaj?
2. Pogovorite se o zamisli »živeti, kot je živel On; delati, kot je delal On«. Kako je Kristusov namen vplival na način njegovega življenja in dela?
3. Katera orožja lahko uporabimo v boju proti malodušju in strahu, kadar se spopadamo s skušnjavo?

Šel bom

AVTOR BESEDIL: CHARLES MILLS

ILUSTRACIJE: XUAN LE

Ves svet

»Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha« (Mt 28,19).¹

Sara je skozi okno opazovala, kako se je promet počasi premikal mimo očetovega avta. »Kako je to mogoče?« je razmišljala. »Toliko ljudi je na svetu, jaz pa sem samo ena majhna deklica!«

Oče je odprl vrata avta in dal vrečo s hrano na sedež poleg nje. Nato je vstopil in se pripel z varnostnim pasom. »Bi jedla zelenjavno enolončnico?« jo je vprašal z nasmehom, ki je razvedril njegov od dela zagorel obraz. »Mama me je prosila, naj v trgovini kupim veliko slastnega korenja, grah in brokoli, zato razmišljam o okusni vegetarijanski enolončnici s sveže pečenim kruhom za večerjo. Kupil sem

tudi nekaj jabolk in banan za sladico.«

Prižgal je motor in zapeljal na vozišče. Sara se je nasmehnila. »Ja, rada imam enolončnico,« je tiho rekla in nato spet začela opazovati avtomobile in ljudi, mimo katerih sta se peljala. »Si dobro?« jo je vprašal oče, ko je pogledal proti njej. »Videti si resna. Nisi zgovorna kot običajno.«

Sara je odkimala. »Dobro sem. Samo ne razumem.«

»Česa ne razumeš?«

Deklica je pogledala očeta. »Prejšnjo soboto je pastor v cerkvi rekel, da bi morali Božjo ljubezen prinesiti vsem ljudem na svetu. Se spomniš? Rekel je: »Pojdite po vsem svetu!« Za trenutek je obmolnila. »Ampak jaz sem samo majhna deklica! Sem samo jaz! Kako bi lahko naredila to, kar je rekel pastor?«

Oče je počasi prikimaval. »Prav imaš,« je rekel. »Svet je precej velik. Na njem živi na milijone ljudi. Vsi so zaposleni s tem, da hodijo sem in tja, trdo delajo, se trudijo preživeti, se borijo z boleznimi, sebe in svoje družine

ščitijo pred škodo. Kako naj bi mi pomagali pri tem?«

Nenadoma je oče zapeljal na robnik. »Tako bom nazaj,« je rekel. Sara je opazovala, kako je iz vreče s hrano zgrabil vrečko z jabolki in pohitel k moškemu, ki je stal ob cesti in v rokah držal napis: »Lačen sem. Prosim, pomagajte.«

Čez nekaj minut je oče znova ustavil avto in skočil ven. Pohitel je k ženski v invalidskem vozičku, ki je čakala, da bi prečkala cesto. Vodil jo je z ene strani na drugo in poskrbel, da je varno prispela.

Nato je pomahal in se nasmehnil moškemu, ki je z žalostnim izrazom na obrazu sedel na klopci v parku. Moški mu je vrnil nasmeh in pomahal.

Ko se je vrnil v avto, je Sara v smehu rekla: »Dobro, dobro, saj razumem. Svet so ljudje povsod okoli nas, kajne? Lahko pomagam tudi tistim tik ob svojem oknu.«

Oče se je nasmehnil. »Ali veš, kaj gre dobro skupaj z ljubečim služenjem?«

Oče in hči sta v en glas z nasmehom na obrazu rekla: »Zelenjavna enolončnica!«

SPODBUDA K DELOVANJU

Ta teden sestavi seznam idej, kako lahko pomagaš ljudem. Nato se loti tega in jim ponesi Božjo ljubezen. Ne pozabi, da nobeno dejanje prijaznosti ni premajhno. V njihovem svetu lahko pomeni ogromno!

¹ Če ni navedeno drugače, so svetopisemska besedila v snovi za otroke vzeta iz Slovenskega standardnega prevoda.

Ribarjenje ljudi

»Rekel jima je: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi« (Mt 4,19).

»Rada bi bila Jezusova učenka,« je Sara naznanila pri večerji.

Mamina in očetova žlica se je ustavila nekje na pol poti med krožnikom in njunimi usti.

»Dobro,« je rekel oče.

»Res lepo,« je z nasmehom rekla mama.

Vonj po sveže pečenem kruhu in kuhani zelenjavni enolončnici je napolnil kuhinjo, medtem ko je družinica uživala v obroku.

Tako mama kot oče sta vedela, da se bo ob takšni hčerini izjavi zgodilo nekaj pomembnega, saj ji je očitno nekaj dalo za misliti.

»Ali lahko Jezusova učenka postaneš po večerji?« je predlagala mama. »Ne bi rada, da se juha ohladi.«

Sara se je nasmehnila.

»Dobro,« je rekla in ugriznila v toplo rezino sveže pečene polnozrnatega kruha. »Toda tako navdušena sem nad tem!«

Oče je pomežiknil ženi in prikimal. »Moja hči – Jezusova učenka,« je rekel z nasmeškom. »To mi je všeč!«

Pozneje je mama svojo majhno deklico našla na postelji, kako bere poglavje v slikanici s svetopisemskimi zgodbami. Pred nekaj leti ji je morala mama te zgodbe brati, zdaj pa je deklica brala sama, zahvaljujoč potrpežljivemu delu učiteljev v šoli.

»Torej,« je rekla mama in sedla na rob postelje. »Kaj delajo Jezusovi učenci?«

Sara se je nasmehnila. »Oh, zelo vznemirljivo je!« je bila navdušena. »Najprej se o Jezusu naučijo vse, kar lahko. Nato gredo in drugim pokažejo, kakšen je bil Jezus.«

»To res zveni vznemirljivo!« je odvrnila mama.

»In pripovedujejo zgodbe iz Svetega pisma – kakršne so te.« Sara je dvignila knjigo. »Pomagajo ljudem, ki jih je strah in so zaskrbljeni. Včasih potujejo sem in tja, da bi se prepričali, da imajo ljudje na voljo hrano in da imajo bolni zdravnike, ki skrbijo zanje. Prepevajo pesmi o Jezusu. Poznam najmanj tri odlične pesmi o njem.« Za trenutek je obmolknila. »O, in izganjajo demone!«

»Kaj delajo?« je vzdihnila mama.

»Ne skrbi,« se je zahihitala Sara. »Ni tako strašno, kot misliš. V sobotni šoli sem se naučila, da bodo vsi demoni v bližini hitro odšli, kadar molimo za nekoga. Učiteljica je rekla, da molitev odganja tudi demone jeze, žalosti in sramu. Močna stvar!«

Mama je iztegnila roko in se dotaknila dekličinega obraza.

»Vav! Moja hči – Jezusova učenka! Mislim, da ti bo Jezus pomagal pri vsakem koraku na tvoji poti. Šel bo tja, kamor boš šla, in te učil, kaj reči in delati. Ko sodelujemo z Jezusom, smo v dobrih rokah.«

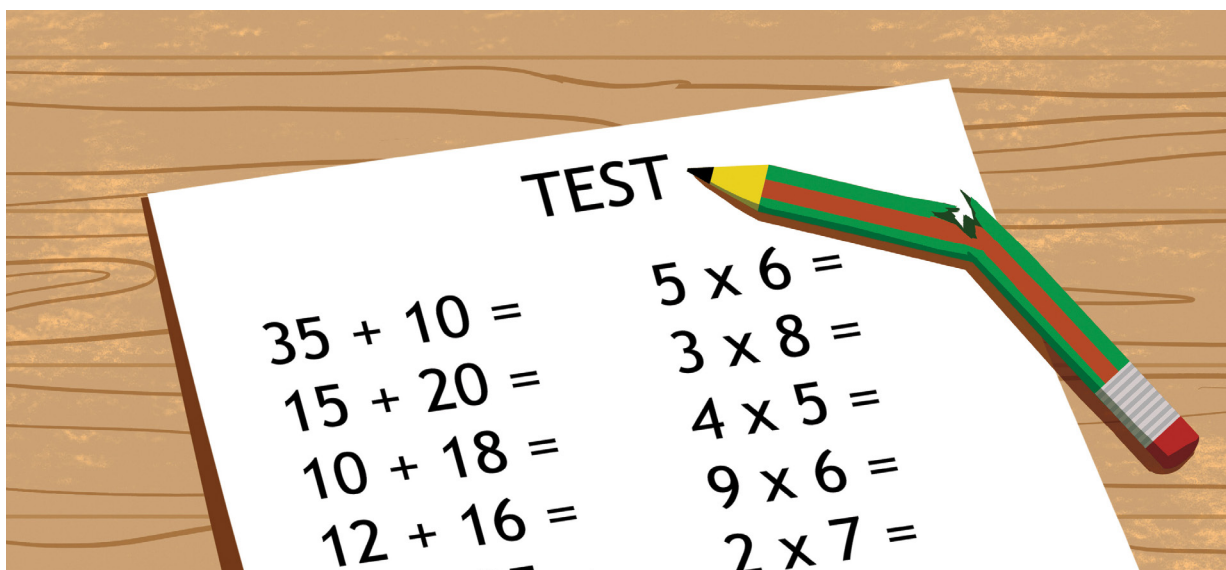
Sara je prikimala. »Zato znova berem to knjigo. Če nameravam sodelovati z Jezusom, moram o njem vedeti vse, kar lahko.«

SPODBUDA K DELOVANJU

Pomisli na svojo najljubšo zgodbo o Jezusu. Za katere tri Jezusove značilnosti si najbolj hvaležen?

Na katere štiri načine si lahko podoben Jezusu, ko širiš njegovo ljubezen?

Sovražijo me

»Če vas svet sovraži, vedite, da je mene sovražil pred vami« (Jn 15,18).

Sara je splezala v avto in glavo naslonila na naslonjalo. Iz njenih ust je prišel težak vzdih. Oče jo je nekaj časa opazoval. »Kaj se je zgodilo?« je nežno vprašal. »Nisi uspešno opravila testa? Je tvoja bejzbol ekipa med odmorom izgubila? Ti je kdo rekel kaj neprijaznega?«

Sara je opazovala učence, ki so hiteli mimo proti šolskemu avtobusu. »Ne, ne in ... ja,« je rekla.

»Se želiš pogovoriti o tem?«

»Želim biti dobra Jezusova učenka.«

»Vem.«

»Želim širiti Božjo ljubezen.«

»Vem.«

»Ko sem sošolcu Petru rekla, da ne sme goljufati pri testu iz matematike in da mu bom namesto tega pomagala, da se nauči poštrevanko števila devet, mi je zabrusil: »Pusti me! Pojdi stran! Ne potrebujem tvoje pomoči!« Nato mi je rekel

nekaj grdega.« Sara je zastala. »Sovraži me! Preprosto me sovraži!«

Oče se je zdrnil. »To je moralo boleti!«

»Nekateri drugi otroci so rekli, da poskušam narediti vtis nanj s svojim znanjem matematike. Zdaj me tudi oni sovražijo.« Sara je zmajala z glavo. »Biti Jezusov učenec je katastrofa!«

Oče je zapeljal s parkirišča proti domu. »Ali ti lahko povem neko svetopisemsko vrstico?« je vprašal.

»Seveda, zakaj ne?« je rekla.

»Evangelij po Janezu 15,18:

»Če vas svet sovraži, vedite, da je mene sovražil pred vami.«

Sara se je namrščila. »Kdo je to rekel?«

»Jezus.«

»Res?«

»Ja. V naslednji vrstici pa:

»Če bi bili od sveta, bi svet ljubil, kar je njegovo; ker pa niste od sveta, ampak sem vas jaz odbral od sveta, vas svet sovraži.« Nekateri ljudje so sovražili Jezusa, ko jim je želel pomagati.«

»Zakaj?«

»Ker niso zaupali Božji ljubezni. Nekateri mislijo, da je Božja ljubezen podobna zemeljski ljubezni, ki jo moraš vrniti. Mislijo, da ti morajo za

tvojo prijaznost kaj dati, in kar koli že to je, tega nočejo narediti.«

»Oh, to je neumno,« je zavzdihnila Sara. »Petru sem želela le pomagati pri testu in ne povzročati težav.«

»To je zato, ker izkazuješ Božjo ljubezen, ne zemeljske. Jezus je skrbel za druge preprosto zato, ker jih je ljubil in želel, da delajo to, kar je prav. Toda nekateri niso hoteli delati tega, kar je prav, zato so ga zavrnil in sovražili.«

Sara je zaprla oči. »Veliko se še moram naučiti o tem, kako biti njegova učenka.«

»Oh, ne vem,« ji je z nasmeškom odvrnil oče. »Videti je, kot da te Bog že uči čudovitih lekcij. Pomaga ti rasti in dozorevati. Za to se mu lahko zahvaliva.«

In sta se.

SPODBUDA K DELOVANJU

Izberi en način, na katerega želiš, da ti Jezus pomaga rasti, da bi postal odličen učenec. Bodi iskren!

Luč

»Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti« (Mt 5,14).

»Zakaj se nisi razjezila?«

Sara je dvignila pogled z naravoslovnega učbenika in pogledala svojega sošolca Justina, ki je stal poleg nje. Njegov obraz je bil preznojen, na njegovih temnih, skodranih laseh pa je bil odtis bejzbolske kape. »Kaj si rekel?« ga je vprašala.

»Zakaj se nisi razjezila, ko je Terry rekel, da si ga udarila v ramo, čeprav ga nisi? Učiteljica ti je ukazala, da moraš preostanek odmora preživeti v razredu, ti pa si šla brez besed.«

Sara se je naslonila nazaj na svoj stol. »Mamo sem vprašala, zakaj je Terry zloben do mene. Rekla je, da je jezen, ker je njegov oče odšel in se verjetno ne bo več vrnil. Zato hodi naokrog in jezno govori, ker v sebi čuti žalost. Mislim, da želi, da bi tudi drugi ljudje bili žalostni.«

Justin je mrko pogledal. »Torej si bila pripravljena žrtvovati svoj odmor, ker nisi želela delati težav fantu, ki je bil kriv za to, da si morala odmor preživeti v razredu?«

Sara je skomignila. »Ja.«

»Morala bi ga udariti v ramo!« je rekel Justin. »Saj je tako ali tako rekel, da si to že storila!«

Sara se je zasmejala. »Jezusov učenec tega ne bi naredil.«

»Jezusov učenec? O čem govoriš?«

Sara je zavzdihnila. »V svoji cerkvi sem se naučila, da moram biti Jezusova učenka. Včasih to pomeni, da moraš najprej pomisliti na druge – četudi

o tebi govorijo laži. Terry je žalosten in jezen. Ne krivim ga. Če bi se prepirala z njim ali ga zatožila, bi se počutil še slabše. Nisem želela, da se to zgodi.«

Justin je zmajal z glavo in odkorakal proti vratom. »Ti si čudna, Sara!« je vzkliknil. »Želim ti vso srečo pri tem, da si Jezusova učenka!«

Sara se je zahihitala. »Hvala, Justin. Potrebovala jo bom.«

Čez nekaj minut je začutila, da nekdo stoji poleg nje. Ko je dvignila pogled, je zagledala Terryjev obraz. »Oprosti,« je rekel fant. »Učiteljci sem povedal, kaj sem storil, in rekla je, da moram iti v razred do konca odmora. Pravi, da lahko greš nazaj ven, če želiš.«

Za trenutek je pomislila. »Kaj veš o luni?«

Terry se je namrščil. »O luni?«

»Ja. Berem o luni in ne razumem, kako lahko povzroči, da se morje dviga in spušča. Zdi se mi,

da veliko veš o naravoslovju. Mi lahko pojasniš?«

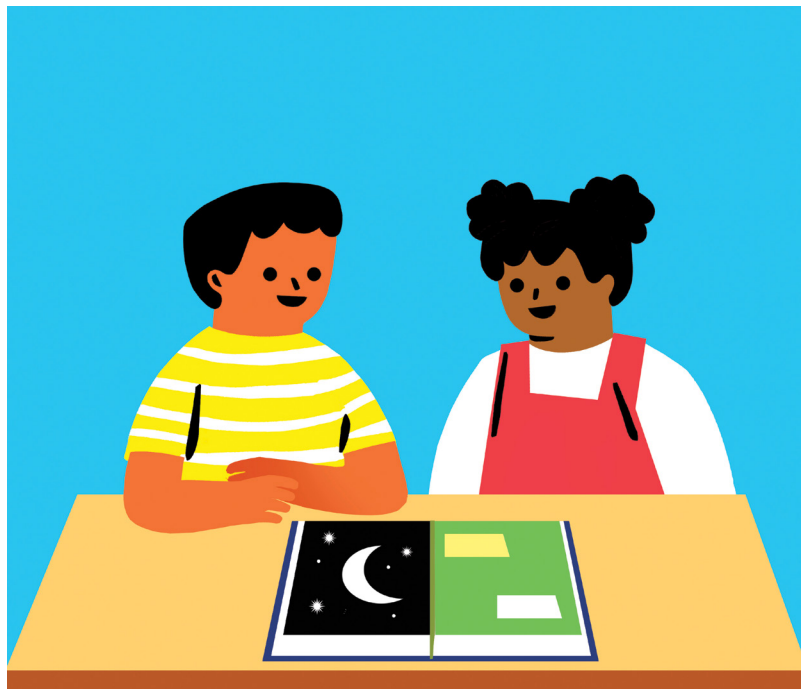
Terry se je nasmehnil. »Rad imam luno,« je rekel navdušeno in se usedel poleg nje. »Obstaja stvar, ki se imenuje gravitacija ...«

Medtem ko so se njuni sošolci igrali zunaj, sta se žalosten fant in Jezusova učenka pogovarjala o skrivnostih osončja.

SPODBUDA K DELOVANJU

Kaj meniš, kako bi Jezusov učenec ravnal v naslednjih okoliščinah?

1. V vaš razred pride nov učenec.
2. Sošolec, ki živi v bližini, je zbolel in ne more slediti šolskemu delu.
3. Nekdo ti med odmorom reče nekaj grdega.

Šola ljubezni

»Nobena umazana beseda naj ne pride iz vaših ust, marveč le dobra, da bi bila ob potrebi v izgrajevanje, da bi podelila milost tistim, ki poslušajo« (Ef 4,29).

Pastor Miller je pogledal izza svojega računalnika, da bi videl, kdo ga je obiskal v njegovi pisarni. »O, pozdravljena Sara!« je rekel. »Kaj te je pripeljalo v našo čudovito cerkev?« Sara je odložila svoj nahrbtnik poleg velikega usnjenega stola, sedla nanj in zavzdihnila. »Ali obstaja šola za Jezusove učence?« je vprašala. »Mislim, da bi morala opraviti kakšen tečaj.«

»Tečaj česa?«

»Tega, kako postati boljši Jezusov učenec! Včasih mi gre precej dobro, drugič pa se zmedem in zamočim. Jezus se me verjetno sramuje.«

»Oh,« je prikimal pastor Miller. »Mislim, da se moraš udeležiti Šole ljubezni.«

»Česa?«

»Šole ljubezni! Tja gredo po pomoč vsi Jezusovi učenci.«

Sara se je nagnila naprej. »Kje je ta kraj?«

»V cerkvi, sobotni šoli ali doma. Sam sem se Šole ljubezni udeležil celó v zaporu.«

»V zaporu?« Sara je bila videti presenečena. »Ne razumem.«

Pastor se je nasmehnil. »Šola ljubezni ni prostor, Sara. Gre za naravnost. Učenci imajo v svojem srcu veliko ljubezni in

vedno iščejo načine, kako deliti to ljubezen. Vedeti želijo, kako lahko bolje služijo svoji družini, prijateljem, sošolcem in svoji državi.«

»Torej,« je rekla Sara, »kaj delajo v tej šoli?«

»Proučujejo Sveto pismo, se učijo drug od drugega, razvijajo svoje talente, ki jim bodo pomagali učinkoviteje širiti Božjo ljubezen. Tako kot glasbenik, ki igra na kitaro in poje, slikar, ki ustvarja čudovita likovna dela, ali fotograf, ki s kamero lovi osupljive prizore. Na spletu sem naročil spodbudne knjige in jih podaril zapornikom v mestni kaznilnici. Cenijo to.

O Božji ljubezni se učimo, ko jo delimo z drugimi. Trening, proučevanje in razvijanje svojih talentov nas delajo boljše pri tem, kar delamo. Če se zmedemo ali zamočimo, nam bo Jezus rad pomagal rešiti težavo.«

»Torej,« je rekla Sara zamišljeno, »Jezusa ni sram, le razmišlja: »Ej, ta učenec potrebuje malo več treninga.««

»Vsekakor!« je rekel pastor Miller. »Zato ti svetujem, da

preživljaš čas z ljudmi, jih spodbujaš, prevzameš aktivno vlogo pri služenju v cerkvi in razvijaš svoje talente. Vse to je del Šole ljubezni.«

Sara se je veselo nasmehnila in se je odpravila proti vratom. »Hvala, pastor Miller!« je rekla.

»Že danes se bom vpisala!«

»Se vidiva v učilnici!« je odvrnil pastor in ji pomahal.

SPODBUDA K DELOVANJU

Tukaj je nekaj nalog Šole ljubezni. Obkroži tiste, ki jih želiš opraviti v tem tednu.

Vsak dan v tednu **PREBERI** eno poglavje poljubnega evangelija (Matejev, Markov, Lukov ali Janezov).

Eno uro **PREŽIVI** v naravi in prosi Boga, naj ti pokaže nekaj čudovitega.

VADI enega izmed svojih talentov, dokler ga ne izboljšaš. Nato ga uporabi tako, da z njim služiš drugim.

Brazgotine

»Zanaprej naj mi nihče ne povzroča nevšečnosti; jaz namreč nosim Jezusova znamenja na svojem telesu« (Gal 6,17).

»Kaj je to?« je vprašala Sara, ko je s svojih dedkom sedela na kavču. V majhni dnevni sobi je gorel kamin, ki je čez preprogo pošiljal toplo svetlobo.

»O, ta stara brazgotina?« je rekel dedek in pogledal zgornji del roke, kamor je pokazala Sara. »To sem dobil, ko sem bil v policijski enoti. Nekomu ni bilo všeč, ko sem ga poskušal ustaviti, preden zagreši zločin, zato me je ustrelil.«

Deklica je mrko pogledala. »Ali je bolelo?«

»Ja, zelo!«

»Kaj se je zgodilo s človekom, ki je streljal?«

»Šel je v zapor.«

»Stavim, da si bil srečen zaradi tega!«

Dedek je počasi odkimal.

»Pravzaprav ne. Žal mi je bilo, ker mu nisem mogel pomagati zaživeti boljšega življenja.«

»Ustrelil te je, dedek! Ustrelil te je! Brazgotina je dokaz!«

»No, ja. Streljal je s pištolo. Toda raje živim svobodno z brazgotino kot pa v zaporu brez nje. Ti ne bi?«

Sara je počasi prikimala.

»Zakaj slabi ljudje ranijo dobre? Zakaj povzročajo brazgotine?«

Dedek se je namrščil. »Mislim, da slabi ljudje ne marajo dobrih,« je rekel. »Morda so ljubosumni. Morda si mislijo: »Zaradi te dobre osebe sem videti slab. Zato ga bom ranil in morda bo

postal slab tako kot jaz. Tako ne bom sam v svoji slabosti.«

»Jezus ima brazgotine,« je nežno rekla Sara. »Pastor je rekel, da jih ima na rokah in po telesu. Dobil jih je, ko so ga zlobni ljudje pribili na križ. Nekega dne jih bom videla!«

»Vem,« je žalostno rekel dedek. »In apostol Pavel je bil večkrat bičan, ker je oznanjal Jezusovo ljubezen. Njegov hrbet je poln brazgotin.«

»Ali je nehal oznanjati?«

»Oh, ne! Še bolj zagnano je oznanjal! Kasneje je zapisal: »Jaz namreč nosim Jezusova znamenja na svojem telesu.« Ni ga bilo sram. Te brazgotine so

bile dokaz, da je pravi Jezusov učenec.«

»Poskušam biti Jezusova učenka,« je zamišljeno rekla Sara.

»Vem,« je odvrnil dedek. »Včasih učence prizadenejo ljudje, ki jim ni všeč to, kar govorijo, oznanjajo, pojejo ali pišejo. Včasih brazgotine nastanejo zaradi bolečih besed ali zlobnih dejanj. Toda pravi učenci vedo, da te brazgotine pomenijo, da širijo Božjo ljubezen.«

»Žal mi je, ker si bil ustreljen,« je rekla Sara.

»To je cena, ki jo moraš včasih plačati, če si dober policist,« je rekel dedek.

SPODBUDA K DELOVANJU

Obkroži, kaj bi raje izbral. (Zavedaj se, da bodo nekatere odločitve pomenile, da se bo kdo norčeval iz tebe, te poskušal osramotiti ali te prizadeti s svojimi besedami ali dejanji.)

Življenje, polno Satanovih zlobnih dejanj.

ALI

Življenje, polno Božjih blagoslovov.

Vечно življenje z Jezusom v nebesih.

ALI

Kratko življenje na zemlji.

Vest, obremenjena s krivdo in sramom.

ALI

Čista vest in upanja polne misli.

Odziv na vabilo

»Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se« (Flp 4,4).

Pastor Miller je z nasmeškom na obrazu ponovil besede: »Ali je tukaj kdo, ki bi svoje življenje rad posvetil Jezusu? Ali je tukaj kdo, ki želi vstati in reči: »Odločil sem se biti Jezusov učenec in mu slediti, kamor koli me bo vodil.«

Sara je s svojimi starši sedela blizu prižnice. Pastorjevo vabilo je odmevalo po cerkveni dvorani. Bila je srečna, ker se je pred več meseci že odzvala na to vabilo. Odločila se je postati Jezusova učenka. Čeprav ni bilo vedno lahko, je vedela, da je sprejela pravo odločitev.

Od trenutka, ko je vstala in rekla: »Želim biti Jezusova učenka,« je bilo njeno življenje polno izzivov in priložnosti. O tem se je pogovarjala celo z nekaterimi svojimi sošolci in jih povabila na posebna srečanja v cerkvi – na programe, polne čudovite glasbe in zabavnih zgodb. Nekateri so res prišli in uživali ob poslušanju pridige pastora Millerja in številnih ljudi, ki so s svojimi talenti služili drugim. Mladi obiskovalci so takoj vzljubili moškega, ki je igral marimbo, in žensko, ki je pela in brenkala na ukulele. Nekaj Sarinih sošolcev je cerkev obiskalo skupaj s svojimi starši. Sedeli so v njeni bližini in poslušali tiho spremljavo orgel, medtem ko je pastor čakal, če se bo kdo odzval na njegovo vabilo.

Nenadoma je Sara zaslišala škripanje klopi, na kateri je sedela. Pogledala je, kdo je bil, in zastal ji je dih. Bil je Terry,

fant, ki ji je povzročil toliko težav in jo sramotil v šoli. O njej je širil laži, se norčeval iz nje in ji grenil življenje. Sčasoma je postal prijaznejši, toda še zmeraj je čutila bolečino zaradi njegovih preteklih dejanj.

Zdaj je stal pred cerkvijo, polno ljudi, in rekel: »Želim biti Jezusov učenec. Svoje življenje želim izročiti Jezusu.«

Vstalo je še nekaj drugih, a Sara jih ni opazila. Spoznala je, da jo je Jezus uporabil, da se dotakne srca drugega človeka. Še nikdar ni čutila takšnega veselja in sreče!

Ko je pastor molil za te, ki so stali, so Sari po licih tekale solze. Njen odgovor na vabilo, da postane Jezusova učenka, je spremenil njeno življenje. Niti predstavljala si ni, da bi bila kar koli drugega! Ne glede na to, kaj bo prinesla prihodnost, je vedela, da bo vedno širila Božjo ljubezen. Vedno bo učenka!

Ko je pastor končal molitev, je Sara še posebej veselo rekla: »Amen!«

SPODBUDA K DELOVANJU

Ali bi rad postal Jezusov učenec? Vsako jutro moli to molitev:

»Dragi Jezus, rad bi bil tvoj učenec. Nauči me, usposobi me in me vodi na vsakem koraku. Tvoj sem! Amen.«

Nikoli ni prepozno

»Radost, uspeh in veličina vašega služenja je to, da ste na Gospodarjevo vabilo vedno pripravljeni odgovoriti z besedami: »Tukaj sem, pošlji mene« (Ellen G. White, *Selected Messages 2*, str. 168).

Ellen White je imela nemirno noč. Sanje so se zdele tako resnične! Opazovala je svojega sina Edsona, ki se je s skupino mladih prijateljev igral na morju. Bili so osredotočeni na zabavo, zato niso opazili, da se vedno bolj oddaljujejo od obale.

Morski valovi so se dvigali vse višje in neslišno drveli proti skupini, dokler se niso razbili z mogočnim bučanjem. Ellen je kriknila: »Niti trenutka ne smete izgubiti!« Kričala je in si prizadevala, da bi jo slišali kljub vetru, vodi in valovom. »Vrtinec! Vrtinec!«

Ellen je vedela, da lahko valovi s seboj odnesejo te nič hudega sluteče mladeniče. Gotovo bi uto-nili. Nenadoma je zaslišala Edsona, ki je v strahu zakričal. V tistem trenutku se je prebudila.

Toda njen sin ni bil mlad. Star je bil 43 let in je živel daleč od doma. Imel je boleče življenje; storil je veliko napak in lagal o svojih okoliščinah. Ellen mu je nekajkrat morala pomagati priti iz zapor.

Edsonov oče je umrl. Pa tudi dva njegova brata. Nasprotoval je vsemu, za čemer je stala njegova mati, in to ji je pogosto tudi povedal.

Ellen mu je še istega dne napisala pismo in mu povedala o svojih nočnih morah. »Vrtinec predstavlja Satanovo moč in tvojo odločno, neodvisno in trmasto voljo,« je zapisala. Spomnila ga je na to, da mora svoje življenje izročiti Bogu.

Takrat se je zgodilo nekaj čudovitega. Edson ji je verjel. Rekel si je: »Nisem na pravi poti v nebesa. Moram se spremeniti.«

In spremenil se je! Po mnogih molitvah je začel služiti svojim bližnjim. Po mogočni reki Misisipi

je do juga Združenih držav pognal majhen parnik z imenom Morning Star (Zvezda Danica). Uporabil ga je kot cerkev in šolo za temnopolte Američane na tem območju in jim oznanil evangelij. Pomagal je ustanoviti petnajst šol, založniško hišo, ki bi izdajala knjige za temnopolte Američane, in sanatorij za obravnavo njihovih zdravstvenih potreb.

Zgodba Edsona Whita ponazarja dve pomembni lekciji. Prva je ta, da starši nikoli ne bi smeli obupati nad svojimi otroki. Ellen mu je napisala veliko pisem in mu vedno dala vedeti, da ga ima rada. Druga lekcija pa je, da nikoli ni prepozno postati Jezusov učenec. Ko je Edson Jezusu končno dovolil vstopiti v svoje srce in ga slišal reči: »Pojdi po vsem svetu in širi mojo ljubezen,« je bil pripravljen. »Šel bom,« je radostno rekel. »Šel bom!« Tako ravna Jezusovi učenci.

SPODBUDA K DELOVANJU

Ali si pripravljen postati Jezusov učenec? V molitvi razmisli o naslednjih zamislih.

1. Ponudi se za prostovoljca v javni kuhinji v svojem kraju. Skupaj z obroki postreži prijaznost!
2. Razmisli o načinih, kako bi lahko zbiral sredstva za ADRO.
3. Pastorju ponudi svojo pomoč v cerkvi. To ga bo gotovo razveselilo.
4. Napiši spodbudna elektronska sporočila ljudem, ki so v težavah.

Publisher

The *Adventist World*, an international periodical of the Seventh-day Adventist Church. The General Conference, Northern Asia-Pacific Division of Seventh-day Adventists, is the publisher.

Executive Editor/Director of Adventist Review Ministries

Bill Knott

International Publishing Manager

Hong, Myung Kwan

Adventist World Coordinating Committee

Si Young Kim, chair; Joel Tompkins; Richard Sabuin; Hong, Myung Kwan; SeongJun Byun; Lyu, Dong Jin

Associate Editors/Directors, Adventist Review Ministries

Lael Caesar, Gerald A. Klingbeil, Greg Scott

Editors based in Silver Spring, Maryland, USA

Sandra Blackmer, Wilona Karimabadi, Enno Müller

Editors based in Seoul, Korea

Hong, Myung Kwan; Park, Jae Man; Kim, Hyo-Jun

Digital Platforms Director

Gabriel Begle

Operations Manager

Merle Poirier

Editorial Assessment Coordinator

Marvene Thorpe-Baptiste

Editors-at-Large/Advisors

Mark A. Finley, John M. Fowler, E. Edward Zinke

Financial Manager

Kimberly Brown

Distribution Coordinator

Sharon Tennyson

Management Board

Si Young Kim, chair; Bill Knott, secretary; Hong, Myung Kwan; Kamik Doukmetzian; SeongJun Byun; Gerald A. Klingbeil; Richard Sabuin; Joel Tompkins; Ray Wahlen; Ex-officio: Paul H. Douglas; Erton Köhler; Ted N. C. Wilson

Art Direction and Design

Types & Symbols

To Writers: We welcome unsolicited manuscripts. Address all editorial correspondence to 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A. Editorial office fax number: (301) 680-6638

E-mail: worldeditor@gc.adventist.org

Web site: www.adventistworld.org

Unless otherwise indicated, all Bible references are taken from the New King James Version®. Copyright © 1982 by Thomas Nelson. Used by permission. All rights reserved. Texts credited to NIV are from the *Holy Bible, New International Version*®. Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 by Biblica, Inc.® Used by permission. All rights reserved worldwide. Bible texts credited to NRSV are from the New Revised Standard Version of the Bible, copyright © 1989 by the Division of Christian Education of the National Council of the Churches of Christ in the U.S.A. Used by permission.

Adventist World is published monthly and printed simultaneously in Korea, Brazil, Indonesia, Australia, Germany, Austria, Argentina, Mexico, South Africa, and the United States.

Vol. 18, No. 11

Seventh-day
Adventist Church

Kmalu v naši založbi ...

René Gehring

Troedini Bog v Svetem pismu in v zgodovini adventizma

To delo obravnava osrednjo temo naše vere – misel o tem, kakšen je Bog. Ko gre za vprašanje Božje narave, se ponujeni odgovori pogosto zdijo zapleteni in nerazumljivi. Dejansko pa si Božje narave ne moremo niti predstavljati, kaj šele razumeti. Kljub temu je en vidik njegove narave razumljiv in dosegljiv našemu umu skozi prizmo vprašanja: *Kakšen je Božji značaj?* Pričujoča knjiga na preprost in bralcu razumljiv način predstavi nauk o troedinem Bogu in nam pomaga uporabiti ta spoznanja, da lahko prepoznamo Božjo ljubezen tudi s tega vidika. Bralec spozna, da tega nauka mnogi pionirji adventizma niso popolnoma razumeli, vendar kljub temu v celoti izvira iz Svetega pisma in je nepogrešljiv element v celoviti predstavitvi Božjega načrta zveličanja.

Priročnik za učenje

Ta priročnik za vernike Krščanske adventistične cerkve sta izdala Oddelek za sobotno šolo in Oddelek za osebno služenje pri Generalni konferenci. Njegov cilj je okrepiti vero in izobraziti bralca na področju osebnega evangeliziranja in pridobivanja učencev, ki bodo nato usposobljeni pridobivati nove učence. Uporabimo ga lahko pri osebni proučevanju, v sobotni šoli, na molitvenih srečanjih ali v malih skupinah.

